

RIBIČ

3

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

LETO 2018
LETNIK LXXVII
ISSN 0350-4573

Predstavili smo se na sejmu NATOUR Alpe-Adria

Ribiči smo se predstavili tudi na letošnjem sejmu NATOUR Alpe-Adria, ki je potekal na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani od 31. januarja do 3. februarja. Na skupni razstavnici pod nazivom Športni ribolov na rekah, jezerih in v morju v Sloveniji smo se predstavili Ribiška zveza Slovenije, Zavod za ribištvo Slovenije in Zveza za športni ribolov na morju Slovenije.

Ribiška zveza Slovenije je letos osrednjo pozornost namenila predstavitvi svojih dejavnosti obiskovalcem ter jih povabila, naj se nam pridružijo in postanejo člani naše organizacije. Na sejmu smo predstavili tako dejavnosti, povezane z varovanjem voda, upravljanja z ribjim življenjem in dela z mladimi, kot tudi z ribolovom na rekah in jezerih Slovenije. Obiskovalcem smo ponudili naše publikacije, prek katerih predstavljamo naše delo in športni ribolov na rekah in jezerih Slovenije, za vse dodatne informacije pa smo jim bili na voljo tudi predstavniki RZS. Posebej so se s svojimi prospekti in filmi predstavile še nekatere ribiške družine. Žal pa lahko ugotovimo, da se je vabilu RZS, naj se predstavijo na sejmu, odzvalo zelo malo RD.

Tako kot lani smo tudi letos namenili veliko poudarka ribolovu krapovcev in plenilk. Med slednjimi smo predstavili ribolov ščuke, smuča in soma. Ves čas sejma je bila obiskovalcem na voljo tudi pokušnja več vrst namazov iz prekajenih postrvi in krapa. En dan sejma smo pripravili tudi pokušnja brodetta iz krapov, ki ga je – tako kot na-

maze – pripravil Gojko Škorič. Obiskovalcem smo predstavili tudi prospekt z nekaj zanimivimi recepti za pripravo krapov.

Zavod za ribištvo Slovenije se je predstavil s svojim strokovnim delom na področju upravljanja s slovenskimi domorodnimi ribjimi vrstami v celinskih vodah, s poudarkom na sulcu in potočni postrvi. Obiskovalcem sejma so prikazali tudi zanimiv film o vzreji sulcev.

Zveza za športni ribolov na morju Slovenije je predstavila možnosti športnega ribolova v slovenskem morju, dejavnosti

zveze in ribolovno opremo za ribolov na morju. Tudi oni so se osredotočili na vabilo obiskovalcem, naj se jim pridružijo in postanejo člani njihove organizacije. Obiskovalcem so ponudili tudi pokušnja več vrst specialitet iz morskih rib, bakalar, ribje klobase in slane inčune. En dan sejma so pripravili tudi pokušnja golaža iz sip in lignjev.

Tudi letos je bil obisk sejma dober. Obiskovalci so se radi zaustavljali na našem razstavnem paviljonu in pokazali veliko zanimanja za športni ribolov na morju in v sladkih vodah. Posebno zanimiva kategorija obiskovalcev so bili mladi, ki jih je bilo tudi letos med obiskovalci veliko, in sicer iz osnovnih in srednjih šol. Veliko se jih je zaustavilo v našem razstavnem paviljonu, imeli so številna vprašanja in poskušali smo jim posredovati čim več koristnih informacij. V prihodnje bi prav mladim obiskovalcem morali nameniti še več pozornosti in jim pripraviti še dodatne informacije, predvsem konkretne odgovore na vprašanja, kako lahko postanejo ribiči.

Borut Jerše

IZBERITE SI NAJUSPEŠNEJŠI DAN ZA RIBOLOV

NA OSNOVI HERSCHLOVEGA VREMENSKEGA KLJUČA VAM SVETUJEMO NAJPRIMERNEJŠE DNI ZA USPEŠEN RIBOLOV:

2017	☉	☾	●	☽	☉																											
MAREC	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	
SALMONIDI	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●
CIPRINIDI	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲
2017	☾	●	☽	☉																												
APRIL	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30		
SALMONIDI	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	
CIPRINIDI	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	

LEGENDA: SALMONIDI ● DOBER ULOV ◐ SREDNI ULOV ○ SLAB ULOV CIPRINIDI ▲ DOBER ULOV ▲ SREDNI ULOV △ SLAB ULOV

RIBIČ

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

Ribič je z odločbo Ministrstva za kulturo, št. 61510-42/2014/3, izdano 16. 5. 2014, vpisan v razvid medijev pod zaporedno številko 1880.

ISSN 0350-4573
UDK 632

Izdaja
Ribiška zveza Slovenije,
1001 Ljubljana, p. p. 2974.
Izhaja vsak prvi teden v mesecu, razen številki 1-2 in 7-8, ki so združene.

Uredništvo in uprava:
Tržaška cesta 134
1000 Ljubljana

Telefon:
uredništvo:
(01) 256 12 97
tajništvo:
(01) 256 12 94
041 738 849
telefaks:
(01) 256 12 95
www.ribiska-zveza.si

NASLOVI ELEKTRONSKE POŠTE
RIBIŠKE ZVEZE SLOVENIJE:
Ribiška zveza Slovenije
info.rzs@ribiska-zveza.si
sekretar RZS
sekretar.rzs@ribiska-zveza.si
tajništvo RZS
tajnistvo.rzs@ribiska-zveza.si
računovodstvo RZS
racunovodstvo.rzs@ribiska-zveza.si
uredništvo glasila Ribič
glasiloribic.rzs@ribiska-zveza.si

Transakcijski račun:
02010-0017838266

UREDNIŠTVO:
odgovorni urednik:
Igor Holy

UREDNIŠKI ODBOR:
predsednik:
Igor Kloboves

Člani:
prof. dr. Vlasta Jenčič, Borut Jerše,
Lenart Levičar Bahtijari, Tone Škrbec,
Jure Ušeničnik

ČASOPISNI SVET:
predsednik:
dr. Tomo Korošec

Člana:
dr. Jože Ocvirk, dr. Božidar Voljč

Lektoriranje:
Marjetka Šivic

Na podlagi zakona o davku na dodano vrednost se od glasila obračunava davek na dodano vrednost.

Naklada: 11.100 izvodov

Priprava za tisk in tisk:
Tiskarna SCHWARZ PRINT, d. o. o.

Vsebina

SEJMI

Predstavili smo se na sejmu NATOUR Alpe-Adria
Borut Jerše 42

AKTUALNO

Srečanje s predstavniki RD
Mag. Igor Miličič 44

OHRANIMO NARAVO

Gradiško (Trojiško) jezero
Milan Štraus 45

Gradbeni posegi v vodah RD Medvode v letu 2017
Rajko Zajc 48

Reka Drava je pokazala zobe tudi ribičem RD Ruše
Jožef Štraus 50

RIBIŠTVO

Obtočila pri ribah
Prof. dr. Vlasta Jenčič, dr. vet. med. 52

REPORTAŽE

Muharjenje na Karibih
Miha Lenič 54

ALI JIH POZNAMO

V znamenju zlatih in srebrnih plavuti
Jože Ušeničnik 58

ČUDOVITI RIBIŠKI DNEVI

Vonj po ribah
Lenart Levičar Bahtijari 62

IZ RIBIŠKIH DRUŽIN

Mladi so prihodnost ribištva
Nace Nouvel 66

Mladi ribiči ste vabljeni v revirje RD Vrhnika
Nace Nouvel 68

SREČANJA

Skupni lov na sulca v koroški ribiški družini
Robi Preglau 69

RIBIČI PIŠEJO

Pet Zajcev in trije sulci
Rajko Zajc 69

INTERVJU

»Danes se učim od mlajših«
Lenart Levičar Bahtijari 70

MUHARSKI KOTIČEK

Muharjenje s suho muho – osnova in užitek
Tomaž Modic 74

MLADI RIBIČ

Mladi ribič Jaka gre na ribolov
Nuša Božičnik 76

RIBIČI KUHAJO

Pijani krap s krompirjem in skuto ter krap po madžarsko
Borut Jerše 78

KAPITALNI ULОВI

V posameznih prispevkih izražena stališča ne predstavljajo nujno tudi stališč uredništva.

Obvestilo dopisnikom Ribiča

Dopisnike prosimo, da svoje prispevke pošiljajo na e-naslov:

glasiloribic.rzs@ribiska-zveza.si,

izpis prispevka pa z običajno pošto na naslov uredništva.

Prispevke za glasilo Ribič je treba poslati uredništvu trideset (30) dni pred izidom, nujna obvestila pa dvajset (20) dni pred izidom.

Poslanih prispevkov ne vračamo, razen na avtorjevo željo. Izvirnike hranimo 15 dni od objave v glasilu. Po sklepu predsedstva RZS z dne 18. oktobra 2003 ne honoriramo:

- pisem bralcev,
- kapitalnih ulovov,
- obvestil,
- poročil o delu strokovnih delovnih teles RZS.

Nenaročene prispevke bomo objavljali skladno z razpoložljivim prostorom in njihovo aktualnostjo. Da bi se izognili neobjavam, občasnim dopisnikom svetujemo predhodni posvet z odgovornim urednikom, da bi skladno s programsko zasnovo zagotovili tematsko uravnoteženost vsebine Ribiča.

Uredništvo

Srečanje s predstavniki RD

Na tradicionalni sestanek predsednikov ribiških družin s predsednikom RZS, ki je letos potekal 31. januarja v veliki dvorani čebelarškega doma v Lukovici, je prišlo 32 predstavnikov iz 26 ribiških družin in trije predsedniki območnih združenj RD. Namen vsakoletnih posvetov je predsednike seznaniti z aktualnimi temami, s katerimi se ribiči srečujemo na državni in lokalni ravni, in se pogovoriti o možnih aktivnostih na ravni zveze in na ravni ribiške družine.

O težavah kormoranovega plenjenja rib ter prizadevanjih RZS za vzpostavitev oblike trajnostne rešitve tega spora na državni ravni smo v našem glasilu pogosto pisali. Lani so vsi naporu le obrodili sadove v obliki petletne odločbe, izdane po uradni dolžnosti, ki jo pripravlja Agencija RS za okolje. Na posvetu je predsednik RZS dr. Miroslav Žaberl zbrane predstavnike posebej prosil, naj se na lokalni ravni čim prej povežejo z vodstvi lovskih družin in tako zagotovijo redno izpolnjevanje predpisanih kvot plašenj in odstrela, kot določa izdana odločba. Prav tako bo zelo pomembno poročanje o opravljenih aktivnostih.

Ribiške družine, posebno tiste z večjim odstotkom muharskih revirjev, so se že večkrat srečale z dejavnostjo ribiških vodnikov. Ribiški vodnik je v večini zahodnih držav oz. ribiško privlačnih krajev priznan in cenjen poklic, za katerega je treba opraviti zahtevno izobraževanje, ki vsaj teoretično zagotavlja kakovostno izvedbo storitve vodenja ribiškega gosta. V Sloveniji je dejavnost vodenja slabše organizirana; največkrat so ponudniki vodenja ribiči, ki registrirajo svojo dejavnost kot samostojni podjetniki. Velike pomanjkljivosti so žal vidne predvsem pri vprašanju znanja vodenja ribiških gostov. V praksi opažamo, da tuji gosti pozitivne izkušnje z ribiški vodniki največkrat ohranijo zase in svoje prijatelje, na RZS pa se obrnejo le v negativnih primerih. V razpravi so si bili prisotni predstavniki enotni, da je treba trenutno stanje izboljšati tako, da RZS kot krovna organizacija prevzame pobudo pri dvigu ravni usposobljenosti ribiških vodnikov na način, kot je to urejeno pri gorskih ali kolesarskih vodnikih. Razpravljavci so se strinjali, da so tudi ribiški vodniki ogledalo organiziranega slovenskega ribištva tujim ribiškim gostom, zato te dejavnosti ne smemo pustiti v nemar.

Brez kakovostnega znanja ni dobrega upravljanja, zato je komisija za usposabljanje pod vodstvom člana UO RZS Djorda Vučkovića tudi letos pripravila nabor usposabljanj, tako rednih oblik (ribiški izpiti, izpiti za ribiške čuvaje, gospodarje, izvajalce elektroribolova) kot posvetov za vodstva ribiških družin. Pri slednjih je želja uresničiti usposabljanje o načinu kandidiranja in pridobivanja sredstev iz različnih virov, ki je lani ni

bilo mogoče uresničiti. Pri tem so bile posamezne RD že uspešne (npr. RD Tolmin, RD Črnomelj), zato želi komisija predstaviti primere dobrih praks še drugim RD. Vsi prisotni so jasno izrazili mnenje, da bo v prihodnosti vse težje financirati aktivnosti RD le iz članarin ob vedno večjih zahtevah države ali interventnih pojavih (npr. nujna popravila zapornic na zadrževalnikih voda). Poleg pridobivanja sredstev na razpisih si RZS želi izboljšati nivo znanja nadzornih organov. Zato bo konec februarja organizirala posvet o nalogah nadzornega odbora in vsebinah nadzora poslovanja ribiških družin, v septembru pa še posvet o obravnavi škodnih primerov v RD.

Na posvetu je bila izražena pobuda za organiziranje srečanj z okoljskimi inšpekcijskimi službami, kajti na njihovo delo v praksi so predstavniki ribiških družin izrekli precej kritik. Žal je bil v prejšnjih letih odziv teh služb na take vrste posvetov slab, zato ga verjetno v bližnji prihodnosti še ne bomo organizirali. Postavljeno je bilo še vprašanje o ceni takih usposabljanj in možnosti, da bi bila brezplačna; predsednik RZS je pojasnil, da višje oblike usposabljanja potekajo po najnižjih mogočih cenah, posveti za vodstva pa so za RD brezplačni. Ob tokratnem srečanju je vsaka RD prejela brezplačen izvod gradiva – Priročnik za čuvaje in gospodarje ribiških družin.

Ravno na podobnem posvetu s predsedniki pred štirimi leti je bilo dogovorjeno, da bomo ribiči praznovali svoj praznik – dan slovenskih ribičev. V tem času moramo žal ugotoviti, da je zaenkrat odziv javnosti in dela medijev glede aktivnosti sladkovodnih ribičev še vedno precej šibak. Kot predlog za novo obliko praznovanja tega dne, da bi k sodelovanju privabili čim več ribičev in njihovih podpornikov, je predsednik komisije za promotivne aktivnosti Aleš Mezek predstavil pobudo o ponovni obuditev ribiškega sejma, kot je obstajal pred več leti. Na sejmu, postavljenem na primerni lokaciji v osrednji Sloveniji, bi se lahko promovirale ribiške družine s svojimi revirji in aktivnostmi, pa tudi razstavljavci ribiške opreme. Upamo, da se bo z namenom širše promocije ribištva pri nas na to idejo odzvalo čim več RD in trgovcev z ribiško opremo.

Tako kot je v ribištvu pomembna izobraževanje, je pomembna tudi problematika dela z mladimi ribiči v ribiških družinah. Pri tem lahko učinke dela nazorno pokaže le stanje članstva v podatkovni bazi Klen. Po podatkih, ki jih je pripravila strokovna služba RZS na dan 29. januarja 2018, se je pokazalo, da se je povprečna starost članov RD povečala za eno leto in je trenutno 51,1 leta, se je pa za 1,74 % povečal odstotek mladih v RD. Ravno slednji podatek lahko jemljemo s previdnim optimizmom, da delo Komisije RZS za delo z mladino in delo mentorjev mladih ribičev v družinah počasi rojeva sadove. Član komisije za delo z mladimi Anton Kosi je predstavil zamisli za delo za letos. Komisija predvideva pripravo videa šole ribolova za mlade ribiče, izdajo priročnika Ribolovne tehnike v tiskani in elektronski obliki in začetek natečaja za socialna omrežja *Dan na ribolovu*. Pri slednjem želimo izkoristiti tesno povezanost mladine s tehniko (mobilni telefoni, tablice ipd.) in ribolov: mladi bi tako posneli svoj ribiški dan, ki bi ga prek socialnih omrežij delili s prijatelji. Tisti posnetek, ki bi imel največ »všečkov« oz. delitev na Youtubu, bi bil zmagovalec. Natečaj je namenjen mladim do 18. leta in bo potekal do konca novembra letos, za avtorje najboljših posnetkov pa so predvidene praktične nagrade. Komisija si je zadala nalogo tudi za oblikovanje plakata za šole; motiv bo enoten za vso državo, vsaka ribiška družina pa bo lahko dodala svoje besedilo.

Na koncu je predsednik RZS dr. Miroslav Žaberl predstavil zamisel o selitvi sedeža RZS na novo lokacijo. Lovska zveza Slovenije se je namreč odločila za selitev iz svojih prostorov na Zupančičevi cesti v Ljubljani in za gradnjo novega centra pri Lukovici na parceli v bližini Gradiškega jezera. Ob tej odločitvi krovne organizacije lovcev v Sloveniji so nas na RZS povabili k soudeležbi pri tem projektu, ki zajema tudi selitev v nove poslovne prostore. Ker taka odločitev terja trezen premislek in jasne podatke, bodo o tem vprašanju predstavniki RD seznanjeni na Skupščini RZS kot najvišjem organu zveze in tam tudi odločili o nadaljnjih odločitvah vodstva RZS glede morebitne selitve sedeža RZS.

Mag. Igor Miličič, sekretar RZS

Gradiško (Trojiško) jezero

Gradiško jezero je umetno jezero pri Sveti Trojici v Slovenskih goricah, nastalo s pregraditvijo potoka Velka leta 1968 z namenom zadrževanja poplavnih voda in uravnavanja vodnega režima.

Leta 1952 so krajevno ime Sveta Trojica spremenili v Gradišče in leta 1968 po njem poimenovali tudi jezero. Leta 1992 pa so Gradišču povrnilo staro ime Sveta Trojica, pri tem pa verjetno pozabili na preimenovanje jezera. V lokalnih medijih (Ovtarjeve novice 2011, Domače novice 2012, ...) sem zasledil kar nekaj pobud za njegovo preimenovanje, a v Atlasu Slovenije in drugih javnih publikacijah še danes uporabljajo ime Gradiško jezero.

Geografski in hidrološki podatki

Pri zapisih geografskih, hidroloških in drugih podatkov o Gradiškem jezeru si njihovi avtorji niso povsem enotni. Največja razhajanja so pri površini jezera (od 38 pa tja do 51 ha) in posledično pri njegovi prostornini, širini, dolžini, globini, ... Da pa ne bi ponovil prevelikih napak, sem računsko preveril nekatere podatke v upanju, da so verodostojen približek dejanskega stanja v naravi:

- Lokacija jezera: občina Sveta Trojica v Slovenskih goricah;
- povodje: Drava – Pesnica;
- vodotok: potok Velka;
- površina jezera na koti obratovanja: 420.000 m²;
- dolžina obale jezera: 3.100 m;
- dolžina v sredinski osi jezera: 1.200 m;
- največja širina jezera: 390 m
- povprečna globina jezera: 2,75 m;
- največja globina jezera: 5,50 m;
- prostornina jezera: 1,20 mio m³;
- višina na koti obratovanja: 232 m.n.m.

Namembnost in upravljanje ter vzdrževanje vodne infrastrukture jezera

Gradiško jezero je vpisano v Seznam obstoječe javne vodne infrastrukture za varstvo pred škodljivim delovanjem voda (Uradni list RS, številka 63/06). Upravljanje objekta je v pristojnosti Direkcije RS za vode, vzdrževanje vodne infrastrukture pa izvaja koncesionar VGP Drava Ptuj.

Gradiško jezero v prostoru Slovenskih goric (Geopedia)

Gradiško jezero je sestavni del Pesniškega ribiškega okoliša (Pesnica od izvira do mostu v Gočovi s pritoki). RD Pesnica – Lenart z upravljanjem le-tega prvenstveno izvaja ohranjanje in varstvo prostoživečih domorodnih vrst rib, piškurjev, rakov, ... ter ima zato status društva, ki deluje v javnem interesu. Prisoten športni ribolov pa je nadgradnja umnega trajnostnega upravljanja z naravno dobrino – ribami. Po sprejetju Zakona o vodah (2002), je ribiška družina (kot številne druge) pristopila k pridobivanju vodne pravice. Le-to so ji dodelili z veliko zamudo (12. oktobra 2012) z Delnim vodnim dovoljenjem številka 35529-57/2004-12, seveda proti nerazumno visokemu plačilu vodnega povračila. Pristojni organ

Ministrstva za okolje in prostor je namreč zanemaril sprejetje novega Zakona o sladkovodnem ribištvu (2006), na osnovi katerega je država isti ribiški družini 14. januarja 2008 s koncesijsko pogodbo številka 3420-162/2008/1 za 30 let dodelila v upravljanje Pesniški ribiški okoliš. Koncesija seveda ni brezplačna in problematika dvojnega zaračunavanja pravice do rabe vode je kar nekaj časa pregrevala prizadete ribiške organizacije.

Kakovost vode potoka Velka in jezera

Potok Velka teče skozi intenzivno kmetijsko območje. Gradbeno je preoblikovan (degradiran) ter kot tak večje naravne in ribiške vrednosti nima. Javno dostopnih podatkov o kakovosti vode potoka ni. Sodim pa, da je zelo obremenjen z onesnaževali predvsem kmetijskega izvora.

Kot za potok Velka tudi za Gradiško jezero ni dostopnih novejših verodostojnih podatkov o kakovosti vode. Sem pa zasledil v diplomski nalogi Tinke Markoli z naslovom *Kvaliteta vode v akumulacijskih jezerih na reki*

Gradiško jezero pod Sveto Trojico (Atlas okolja 2016)

Odsev zgodovine na mladi jezerski površini.

Z makrofiti zaraščene brežine so raj za ribe in vodne ptice.

Pesnici iz leta 2012, da gre pri vseh za pospešeno antropogeno eutrofikacijo s prekoračitvami vsebnosti nitratov, nitritov, fosfatov, ... zaradi prisotnih onesnaževal kmetijskega in komunalnega porekla. Aktualni podatki bi bili verjetno še slabši in glede na turistični potencial Gradiškega jezera se mi zdi umestno, da bi Direkcija RS za vode tudi tega vključila v periodično spremljanje ekološkega in kemijskega stanja.

Ribe in ribištvo

Z izgradnjo umetnega zadrževalnika so nastali biotični in abiotični dejavniki, ki so pogojevali spremembo biocenozo ter s tem ihtiofavne. Ribe potoka Velka so z vlaganjem zamenjale predvsem limnofilne vrste, ki poseljujejo večji del slovenskih zaprtih voda. Ker verodostojnih podatkov, ki bi izvirali iz ihtioloških raziskav ni, povzemam vrstni sestav po ribiškem katastru ZRS za leto 2017.

Potok Velka:

- postrvi (*Salmonidae*): potočna postrv (*Salmo trutta m. fario*);
- krapovci (*Cyprinidae*): srebrni koreselj (*Carassius gibelio*), klen (*Squalius cephalus*); globoček (*Gobio obtusirostris*), pezdirek (*Rhodeus amarus*), pisanec (*Phoxinus phoxinus*), psevdorazbora (*Pseudorasbora parva*);
- činklje (*Cobitidae*): navadna nežica (*Cobitis elongatoides*);
- babice (*Nemacheilidae*): rečna babica (*Barbatula barbatula*).

Gradiško jezero:

- postrvi (*Salmonidae*): potočna postrv (*Salmo trutta m. fario*);
- krapovci (*Cyprinidae*): gojeni krap (*Cyprinus carpio*), navadni koreselj (*Carassius carassius*), linj (*Tinca tinca*), ploščič (*Abramis brama*), androga (*Blicca bjoerkna*), zelenka (*Alburnus alburnus*), klen (*Squalius cephalus*); bolen (*Aspius aspius*), rdečeperka (*Scardinius erythrophthalmus*): rdečeoka (*Rutilus rutilus*); beli amur (*Ctenopharyngodon*

idella), sivi tolstolobik (*Hypophthalmichthys nobilis*);

- pravi somi (*Siluridae*): som (*Silurus glanis*);
- ščuke (*Esocidae*): ščuka (*Esox lucius*);
- pravi ostrži (*Percidae*): navadni ostrž (*Perca fluviatilis*), smuč (*Sander lucioperca*);

O prisotnosti potočne postrvi v jezeru dvomim. Rutinska kontrola nekaterih parametrov (temperatura, kisik, ...) ne izkazuje njej primerno življenjsko okolje. Ne izključujem pa možnih selitev posameznih primerkov iz potoka Velka v času nižjih temperatur. Prav tako je v ulovu rib za leto 2005 zaslediti sivega tolstolobika (*Hypophthalmichthys nobilis*). Kdaj in koliko teh tujerodnih posebnitev so naselili, mi ni uspelo ugotoviti. Je planktonaš in kot tak za športni ribolov nezanimiv. Vsekakor pa predstavlja kompeticijsko vrsto, ki bo izginila po naravni poti s starostno smrtnostjo.

Položna zatravljena brežina je prijazna ribičem in drugim obiskovalcem.

Na veji divje race, pod vejo pa trofejni krap.

Trioglata kapelica Svete Trojice in svetega Izidorja ter Lenarta.

Iztočni objekt s pridihom zgodovinske (tehnološko zastarele) hidromehanske infrastrukture.

Naravi in obiskovalcem jezera prijazna urbana oprema.

Zdravilni park Sveta Trojica, za katerega si je potrebno vzeti čas.

Več kot dobra turistična info točka.

Po izjavah naključno vprašanih ribičev je ribiško gospodarjenje z jezerom vzorno. Nimajo pripomb na ribolovni režim in uspešnost ribolova. Vsekakor pohvalno za vodstvo ribiške družine. Seveda pa to ne izključuje resnega razmisleka Direkcije RS za vode, Zavoda za ribištvo Slovenije, lokalne skupnosti, ribiške družine, ... o:

- ihtiološki in astakološki raziskavi potoka Velka ter jezera;
- pripravi programa povrnitve prvotne naravne in krajinske podobe potoka Velka za dvig samočistilne sposobnosti vode ter izboljšanja življenjskih in razmnoževalnih pogojev prisotnih ogroženih reofilnih ter oligoreofilnih vrst rib (potočna postrv, pezdirek, navadna nežica, babica, ...);
- periodičnemu spremljanju ka-

kovostnih parametrov vode potoka Velka in jezera za prepoznavanje ter odpravljanje kritičnih virov onesnaževanja;

- omejevanju vnosa hranil v jezero s čezmernim hranjenjem ptic in rib;
- pripravi programa trajnostnega upravljanja domorodnih vrst rib, rakov in školjk ter ukrepov postopne humane odstranitve tujerodnih kompeticijskih vrst (pseudorazbora, beli amur, srebrni koreselj);
- uvedbi zaščitnih ukrepov preprečitve vnosa rjavega somiča (*Ameiurus nebulosus*) iz potoka Pesnica in signalnega raka (*Pacifastacus leniusculus*), ozkoškarjevca (*Astacus leptodactylus*), potujoče trikotničarke (*Dreissena polymorpha*) ter drugih prisotnih invazivnih vrst iz porečja Drave;
- pripravi selektivnih ukrepov izboljšanja naravnih razmnoževalnih

pogojev limnofilnih vrst rib v jezeru;

- posodobitvi hidromehanske opreme za občasno talno vleko;
- sodelovanju z ornitologi za pripravo ukrepov zaščite gnezdišč in drstišč ter vzpostavljanju in ohranjanju ravnovesja med ribojedimi pticami ter ribami na jezeru;
- pospeševanju razvoja turizma s poudarkom na prisotnem ribištvu.

Rekreacija, gostinstvo in turizem

Gradiško jezero z veličastno cerkvijo Svete Trojice in frančiškanskim samostanom (1636–1643), zdravilnim parkom Sveta Trojica (3 km dolga zdravilna pot z 22 energetski točkami), vzorno urejenimi počivališči in piknik prostori, ... je v slovenskem prostoru precej neznana turistična točka. Smatram, da gre za velik turistični potencial Slovenskih goric. Seveda pri tem ne sme izostati razvoj ribolovnega turizma. Bo pa le-tega potrebno skrbno načrtovati in usklajevati z ekološko ranljivostjo jezerskega prostora.

Milan Štraus

Na avtorjevo željo prispevek ni lektoriran.

NOVO! Široka izbira materialov za vezanje umetnih muh in drugih pripomočkov za muharjenje svetovno znanega angleškega proizvajalca Veniard. Katalog najdete na spletni strani www.veniard.com, cene bomo na vašo željo posredovali prek e-pošte. Izdelava umetnih muh po naročilu in servisiranje ribiške opreme (palice, kolesca, škornji) GSM: 040/225-516, e-naslov: ribistvo.mozina@gmail.com, spletna stran www.ribistvo-mozina.si

Gradbeni posegi v vodah RD Medvode v letu 2017

Namen del so bili protipoplavni ukrepi in omogočanje prehoda rib iz reke Save v Soro.

Lansko poletje so v strugi reke Sore malo nad izlivom v Savo delavci gradbenega podjetja iz Kranja začeli z deli, ki jih je določala projektna dokumentacija.

Drča

Prehod rib je bil onemogočen pred leti, ko je narasla Sora odnesla staro drčo, pod betonsko pregrado pa odnesla ves prod, tako da je nastal dvometrski slap. Pregrada, ki je potekala čez celotno širino struge, je najbolj onemogočala prehod ribam, ki so spomladi hotele priti do svojih drstišč. Obe brežini sta sedaj obdani s kamnometom, struga je razširjena in poglobljena. Nova ribja drča poteka ob desnem bregu v dolžini nekaj deset metrov. Sedaj glavni tok teče po manjšem delu korita ob desnem robu, več kot dve tretjini širine struge pa bo ob normalnem vodostaju komaj pod vodo. Pred posegom je bilo na tamkajšnjem mestu nekaj dokaj mirnih in globokih tolmunov, ki so ustrezali predvsem beli ribi in sulcu. Omenjena mesta so bila posledica starih jazbic, ki jih sedaj ni več. Upam, da bodo visoke vode čez nekaj časa ustvarile strugo, ki bo ustrezala tudi beli ribi in sulcu. Zaenkrat je iz dejanskega stanja razvidno, da tok bolj ustreza manjšim salmonidnim vrstam. Projekt so izvedli le delno, spomladi bodo nadaljevali z deli višje od reguliranega dela.

Obnova ribje steze na Sori

Poleti je gradbeno podjetje začelo s sanacijo stare betonske ribje steze na reki Sori, ki je omogočala prehod rib prek betonskega jezua pri papirnici v Goričanah. Pri sanaciji sem opazil zanimivost: novejši trendi niso več naklonjeni gradnjam prekatnih betonskih stez. Stroka razlaga, da je razlog predvsem, da si ribe pri drgnjenju ob neprijazen beton poškodujejo sluz, ki je njihova glavna zaščita. Ko je bila steza brez vode, se je pokazalo, da je bil ves notranji del steze na debelo

Brezdušni kamnit kanal brez življenja na gojitvenem potoku Ločnica

prekrit z vodnim mahom, ki po mojem mnenju ni poškodoval rib pri selitvi.

Steza je bila obnovljena v dobrem tednu.

Uničevanje vodotoka na račun neprimernih gradenj

Na cesti, ki vodi od Goričan proti Škofji Loki, so obnovili cestni most prek gojitvenega potoka Ločnica. Sočasno so potekala dela za protipoplavno varnost. Nekaj sto metrov gorvodno od mostu sem opazil kar nekaj novogradenj neposredno ob vodi. V zadnjem času občine radodarno izdajajo gradbena dovoljenja za gradnjo hiš tik ob »potočku«. Če bi lastniki takih hiš videli posnetek, kako se majhen potoček ob močnih dolgotrajnih nalivih v kratkem času spremeni v divji hudournik, ki odnaša vse pred seboj, bi zelo premislili o taki gradnji. Zato pa ob prvi poplavi zaženejo vik in krik. Za medije je to senzacionalna vest, država pa je tista, ki mora zaščititi dom in imetje državljana. Večina takih del je intervencijskih in namenjenih izključno zaščiti ogroženih hiš.

Moje mnenje je, da bi morali gradnjo hiš tik ob potokih in njihovi bližini zakonsko omejiti. Občani ne bi imeli škode, država pa bi prihranila veliko denarja, ker ne bi

Gojitveni potok Babišnica, Golo Brdo. Pred gradnjo nihče ne razmišlja, da voda lahko pokaže zobe. Ko se to zgodi, graditelji pokličejo na pomoč državo, ki potok ubije z betonskimi škarpami.

Zaraščena brežina reke Sore pred posegi je omogočala dostop do vode.

Ista brežina po gradbenem posegu. Dostopa do vode ni več.

Ribja steza na jezui v Goričanah pred obnovo. Vidna je obraščenost z mahom, kar zanika trditve, da se ribe poškodujejo pri prehodu prek betonskih kaskad.

Obnovljene stene korita ribje steze

H HODGMAN PONUDBA RIBIŠKIH ŠKORNJEV HOGDMAN V SLOVENIJI

- TESTIRANI V SLOVENIJI 2017
- ULTRA ZVOČNO VARJENI ŠIVI
- POSEBNO POZORNOST SO NAMENILI OBREMENJENIM TOČKAM ŠKORNJEV
- IZDELANI SO IZ ŠTIRI IN PET SLOJNE TKANINE
- TRI VARIANTE ŠKORNJEV ZA VSE LETNE ČASE

VEČ INFORMACIJ TER VIDEO POSNETKI NA www.fishandfun.si

ŠKORNJE LAHKO KUPITE PREKO SPLETNE TRGOVINE, PREIZKUSITE JIH LAHKO NA SEDEŽU PODJETJA.

AMERIŠKI PROIZVAJALEC ŠKORNJEV OD 1838

POPRAVILO RIBIŠKIH ŠKORNJEV IN ČEVLJEV
VEČ LET ŽE IZVAJAMO:

- POPRAVILO RIBIŠKIH ŠKORNJEV VSEH ZNAMK (SIMMS, GREYS,...)
- POPRAVILO RIBIŠKIH ČEVLJEV, MENJAVA FILCA, VIJAKOV ITD.

GARANCIJA 1 LETO. OSTALE INFORMACIJE NA www.fishandfun.si/servis

TELEFON 041 784 559

FISH & FUN

bilo treba brežin in dna potokov tlakovati s kamnitimi bloki, ki onemogočajo življenje vsemu, kar je pred tem živel v vodi ali ob njej. Zaradi takšnih posegov v naše ribolovne vode ali potoke veliko izgubljam ribiške družine in na koncu tudi država. Zaradi del v strugi Ločnice je gojitveni potok izgubil svojo prvotno namembnost v dolžini nekaj sto metrov. Če bo potekala regulacija naših rek in potokov na takšen način kot sedaj, bodo vse naše tekoče vode v brezdušnih kanalih brez obrežnega rastlinja.

Ob koncu leta so nas, člane elektroribolovne ekipe, poklicali k intervencijskemu izlovu v gojitvenem potoku Babišnica, kjer je narasla voda v kraju Golo Brdo ogrozila dve novozgrajeni hiši. Od takrat so v dolžini nekaj deset metrov zgradili betonsko kamnito škarpo.

Zaključek

V minulem letu smo v vodah RD Medvode izvedli deset intervencijskih izlovov. Zaradi poglobljanja strug in visokih strmih škarp sploh ni več mogoč dostop do voda. Projektanti bi ga morali predvideti vsaj na nekaj mestih.

Idilčne gradnje ob potokih in rekah se slej ko prej izkažejo za neprimerne. Država bi kot izdajateljica gradbenih dovoljenj morala o tovrstnih gradnjah razmišljati drugače, saj mora na koncu koncev za sanacijo škode seči globoko v svoj (naš!) žep.

Naši dedje so vedeli, kakšne objekte lahko gradijo ob rekah in potokih. To so bile žage za razrez hlodovine, mlinci za žita in industrijski obrati, ki so delovali na vodni pogon. Spoštovali so zakone narave. Kaj pa mi?

Rajko Zajc

Reka Drava je pokazala zobe tudi ribičem RD Ruše

Akumulacijsko jezero v dolžini 18 km je s površino približno 130 ha drugo največje akumulacijsko jezero na reki Dravi. Koncesionarka za upravljanje tega dela Drave, v katerem živi 21 ribjih vrst, dve vrsti rakov in školjk, je RD Ruše.

Vodstvo Dravskih elektrarn (DEM) nas je obvestilo, da bodo zaradi poškodbe na zgornji zapornici polja št. 4 morali zelo znižati nivo reke Drave pred HE Mariborski otok. Postopek nadzorovanega praznjenja jezera se je začel z upadanjem 20 cm na uro in je trajal približno 35 ur.

Vsak izrazit poseg v vodotok nujno povzroči negativne posledice za vodne živali, pa tudi za vodno in obvodno rastlinje. Povzročena škoda bo dolgoročna, ribiči pa jo bomo morali nadomestiti z dodatnimi vlaganji in stroški, saj je bilo že na prvem razgovoru s predstavniki DEM jasno, da nadomestilo niti približno ne bo doseglo nastale škode. Potrebno bo večletno sanacijsko vlaganje, kajti naravna drst zaradi večplastne zamuljenosti dna ni več mogoča. Poleg tega preprečeno – tudi po večkrat na uro – niha vodostaj reke.

Ribe so mrzlokrvne živali, zato je v decembru njihova aktivnost zaradi mrzle vode in pomanjkanja hrane zelo omejena, s tem pa zmanjšujejo tudi porabo energije. To še posebno velja za ciprinidne vrste rib, ki so v tem delu Drave najbolj številčne. Hitro znižanje gladine Drave je ribe prisililo v za ta letni čas nenormalno aktivnost; umakniti so se namreč morale iz plitvejših in mirnih predelov v globlje in hitreje tekoče dele reke. Posledica je bila povečana poraba energije in močna oslabitev rib, kar lahko privede do pogina rib. K sreči zaradi postopnega znižanja nivoja reke pogina nismo opazili, saj so se ribe v glavnem pravočasno umaknile v globlje predele vode.

Ribiči smo na dostopnih mestih rešili predvsem manjše ribe, ki so zaostale

v mlakužah. Žal pa glavnina takih mest zaradi mehkega mulja ni bila

Nemogoče je oceniti, koliko rib je reka odnesla mimo zapornic.

Na fotografiji je dobro vidno, za koliko je upadel nivo reke Drave.

dostopna in tam žal ni bilo mogoče ničesar rešiti.

Ocenjujemo, da je večji del rib odneslo mimo zapornic v revir RD Maribor, saj smo v drugi polovici decembra od njihovih ribičev dobili informacijo o nenavadno povečanem ulovu krapov, ki jih RD tja sploh ne vloga.

Zaradi kamnitih plitvin se je prečni profil Drave na nekaterih mestih zelo zmanjšal, zato se je kljub manjšemu pretoku zelo povečala hitrost vode, ki

je v strugo rušila večmeterske nanose mulja, ki so pod seboj pokopavali tudi ribe. Povečana količina mulja v vodi povzroča zablatenje škrig s finimi delci in posledično pogin.

December je čas, ko se v Dravi in njenih pritokih drstijo ali na drst pripravljajo menek, sulec, lipan in postrvi. Sleherno vznemirjanje v tem času lahko povzroči slabšo drst ali celo njen izpad, kar povzroči kratkoročne in dolgoročne posledice za številčnost ribjega staleža. Drstišča so tudi sicer

eden največjih težav Drave, saj sta od njih odvisna pestrost in številčnost posameznih ribjih vrst v reki. Dobre drsti ne more nadomestiti nobeno vlaganje.

Zaradi zamuljenosti v preteklosti prizadeta drstišča so po našem trdnem prepričanju zaradi velikega znižanja nivoja Drave utrpela še dodatno škodo. Mulj, ki se je rušil v strugo, se je namreč nalagal na prodnato dno, kjer so bili pred tem še pogoji za drst. Spet na drugih mestih pa je zaradi že omenjenega zožanja struge voda s povečano hitrostjo odnašala prodišča, ki so nekaterim vrstam rib služila kot mesta za odlaganje iker. Na plitvinah so poginjale že izležene mladice menka in potočne postrvi. Upravičeno se bojimo, da so naštetih dejavniki negativno vplivali na ribe, ki so se šele pripravljale na drst.

Za ublažitev škode je RD Ruše organizirala skupine ribičev, ki bi nadzirale razmere in po potrebi in možnosti reševale ribe in jih vračale v strugo.

Ocena stroškov

Škoda, tako kratkoročno, je nemogoče natančno izračunati. Dejstvo je, da je nastala tako na ribah kot na drstiščih. Težava je v tem, da je bilo razen nekaj predvsem manjših rib nemogoče reševati tiste, ki so ostale v kotanjah na nanosu mehkega mulja. Nemogoč je bil dostop do tistih, ki jih je zasul mulj, in nemogoče je oceniti količino rib, ki jih je odneslo mimo zapornic. Težko je tudi oceniti škodo, nastalo zaradi izpada drsti, saj bodo posledice vidne šele čez leta. Dejstvo je, da bo morala RD Ruše v naslednjih letih izdatno okrepiti vložke, da bi se vsaj približali stanju pred katastrofo. Ker pa se financiramo izključno iz članskih prispevkov, tega sami nismo sposobni uresničiti, zato menimo, da bi nam morale na pomoč priskočiti DEM v okviru sredstev, namenjenih za sanacijo zapornice.

Jožef Štraus

Podsute brežine

Zamuljena reka je s seboj nosila drobne delce blata, ki mašijo ribje škrge in posledično povzročajo njihovo zadušitev.

Obtočila pri ribah

Poleg živčevja so sestavni del vseh notranjih organov ribjega telesa tudi obtočila, ki jih sestavljajo srce, krvne žile, kri in limfa. Kri telesu dovaja kisik, hranljive snovi in hormone, odvaja pa ogljikov dioksid in druge škodljive snovi ter štiti organizem.

Osrednji organ obtočil je preprosto srce, ki je za škrgami v srčni votlini, obloženi z osrčnikom, ki razdvaja srčno votlino od trebušne in je dobro zaščiten s kostmi prsnega obroča, na katerem sta prsni plavuti.

V primerjavi s srcem drugih vretenčarjev je pri ribah srce precej manjše in preprostejše. Pri sesalcih na srce navadno odpade okrog 4,6 % telesne mase, pri pticah 16 %, pri ribah pa le od 0,33 % do 2,5 %; pri krapu na primer 1,1 % do 1,2 %. Sladkovodne ribe imajo nekoliko večje srce od morskih, ker morajo zaradi zakonov osmoregulacije premagovati večje napore. Za razliko od višjih vretenčarjev, pri katerih ima srce dva preddvora in dva prekata, imajo ribe en preddvor (*atrium*) in en prekat (*ventriculus*). Posebnost ribjega srca sta venski sinus (*sinus venosus*) in arterijski betič (*bulbus arteriosus*). Kri iz venskega sinusa, katerega stena je zelo tanka, prehaja v preddvor skozi odprtino (*ostium venosum*), v prekat pa skozi odprtino (*ostium atrioventriculare*), ki ga obdajajo krožna mišična objemka in dve do štiri zaklopke. Prekat je najboljše del del srca in se v sprednjem delu nadaljuje v enako zgrajen kratek arterijski konus, ki se oba krčita, ter nato v arterijski betič, ki se ne krči, je pa klub temu precej prožen. Vloga arterijskega betiča skupaj z zaklopkami je, da preprečuje nihanje krvnega tlaka in umirja pretok krvi v aorto. Srce s krčenjem po arterijah potiska kri v telesne organe, iz oddaljenih delov telesa pa se po venah vrača venska kri. Arterije, ki prenašajo kri iz srca in škrg, se razvijajo v čedalje tanjše žile, ki se končajo kot tanke kapilare, kjer upočasnen pretok krvi omogoča, da se skozi njihovo tanko steno izmenjujejo hranilne snovi in plini. Iz kapilar izhajajo drobne vene, ki se spajajo v *ductus Cuvieri*, ki se zliva v venozni sinus pred preddvorom.

Skozi srce prehaja samo venska kri, ki se pred vstopom v preddvor kopiči v venskem sinusu. Ko se preddvor opusti (*diastola atrija*), vanj vstopi kri iz venskega sinusa, in ko se napolni, se preddvor skrči (*sistola atrija*), hkrati pa se zaklopke proti venskemu sinusu zaprejo, odprtina med preddvorom in prekatom se razširi in vanj iz preddvora steče kri (*diastola ventriculosa*). Ko se prekat napolni, se skrči (*sistola*) in nastane pritisk, zaklopke

med preddvorom in prekatom se zaprejo, kri pa steče v arterijski betič. Število srčnih utripov je odvisno od vrste in starosti rib. Majhne in mlade ribe imajo bistveno hitrejšo ponavljanje (frekvenco) srčnih utripov od večjih in starejših rib; na primer 10 cm velika zlata ribica ima pri 20 °C 70 srčnih utripov, odrasla pa pri enaki temperaturi le 30 srčnih utripov na minuto. Na število srčnih utripov vplivajo še temperatura in kemijska sestava vode, še zlasti vsebnost kisika v njej ter intenzivnost gibanja rib. Z višanjem temperature vode se viša tudi pogostost srčnih utripov; na primer krapji imajo glede na maso poleti od 18 do 30, pozimi pa 1 do 3 utripe na minuto. Ko temperatura vode preseže 30 °C, je srčni utrip moten in so manj kot štiri utripi na minuto. Po navadi je ritem srca enak, kot je ritem dihanja, vendar to ni nujno. Število srčnih utripov lahko spremljamo z opazovanjem pretoka krvi na repnih žilah ali posredno z oceno elektrokardiograma. Tudi minutni volumen krvi je odvisen od vrste rib in v veliki meri odvisen od aktivnosti rib ter se giblje od 15 ml do 30 ml na kilogram telesne mase rib na minuto.

Zaprta krvožilni sistem se začne in konča v srcu, ki deluje kot ritmično utripajoča enosmerna črpalka, ki poganja kri po telesu. Aorta (*aorta ascendens*) se pri kostnicah razdeli v štiri pare škržnih arterij (*arteriae branchiales afferentes*), ki vodijo proti škržnim lokom, kjer se namestijo v njihovih žlebovih, od tam pa vodijo v škržne lističe, kjer se razvejijo v tanko kapilarno mrežo, kjer ogljikov dioksid iz krvi preide v vodo, iz vode v kri pa kisik. S kisikom obogatena kri se zbira v odvodnih škržnih arterijah (*arteriae branchiales efferentes*), ki se nad škrgami združijo v izhodno aorto (*aorta descendens*). Iz te arterije za predel glave izhajata dve karotidni arteriji (*arteriae carotides*): proti trupu hrbtna aorta (*aorta dorsalis*), proti repu pa repna arterija (*arteria caudalis*). Iz hrbtna aorte vodijo številne arterije, ki oskrbujejo različne organe. Tako arterija *spermatice* s krvjo oskrbuje spolne žleze, *a. coeliaca* in *a. mesenterica* oskrbujejeta želodec, jetra, trebušno slinavko in vranico, *a. renalis* oskrbuje ledvice, *a. iliaca* prekrvavi trebušne plavuti, prsni plavuti pa *a. subclavia*, ki se oddvaja od karotidne

arterije. Vene potekajo vzporedno ob arterijah, vendar so širše ter temnejše barve. Med arterijami in venami so kapilare, ki prehajajo v vene. Venski sistem tvori prednji veni – v. *facialis* in v. *cerebralis*, ki dovajata kri iz glave, in dve kardialni veni (v. *cardiales*), ki dovajata kri iz trupa in repa. Te se združijo in tvorijo *ductus Cuvieri*, ki vodi v venski sinus. Ribe imajo jetrni in ledvični portalni sistem. Iz repne vene nastane ledvični portalni sistem. Iz prebavnega sistema se venska kri odvaja po venah, ki tvorijo veliko portalno jetrno veno, ki se v jetrih razvejijo v številne kapilare, ki tvorijo jetrni portalni obtok, nato se spet združijo in vensko kri odvajajo v venski sinus. Krvni tlak je najvišji med srcem in škrgami, po prehodu v škržne kapilare pa se zmanjša. Pri krapu in potočni postrvi v škrgah pade krvni tlak do 50 % v primerjavi s sistoličnim tlakom, izmerjenim v trebušni aorti.

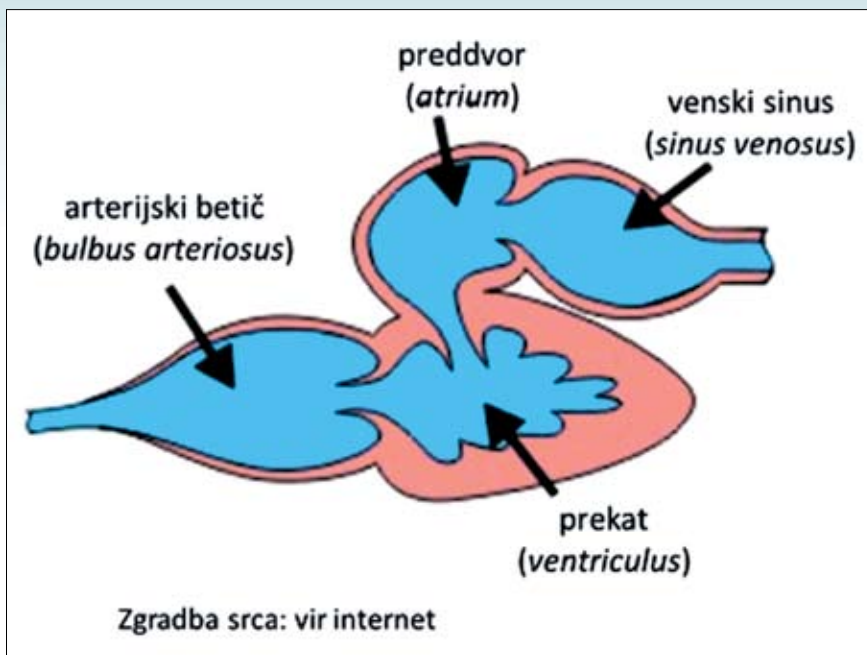
Količina krvi je pri ribah veliko manjša kot pri drugih vretenčarjih. Pri sesalcih je količina krvi od 8 % do 10 % skupne telesne mase, pri ribah hrustančnicah približno 6,6 %, pri ribah kostnicah pa le okrog 3 %. Več krvi imajo ribe, ki so hitre plavalke. Tako pri nekaterih ribah iz družine postrvi količina krvi doseže do okrog 6 %, medtem ko je pri krapih le približno 2,2 % skupne telesne mase. Kri ima v telesu pomembno vlogo: prenaša hranljive snovi iz prebavil do tkiv, kisik iz škrg do tkiv, škodljive snovi iz tkiv do organov z izločanjem, prenaša izločke žlez z notranjim izločanjem do tarčnih tkiv, pomaga pri enakomerni razdelitvi vode v organizmu, sodeluje pri uravnavanju pH (kislosti) v telesu in pri prilagajanju telesne temperature temperaturi okolja ter pri obrambi telesa pred okužbami. Kri sestavljajo krvna plazma in celični elementi. Krvna plazma vsebuje 92 % vode, beljakovine, glukozo, lipide, ione anorganskih snovi, raztopljen pline, encime, vitamine in hormone. Vsebnost beljakovin in lipidov v krvni plazmi je pomemben pokazatelj kondicije rib. Vsebnost sladkorja v krvi v nasprotju z višjimi vretenčarji precej niha, od mineralnih snovi pa je največ ionov natrija, kalija, kalcija, klora in karbonatnih ter fosfatnih ionov. Razen redkih izjem je pri ribah sestava plazme podobna kot pri višjih vretenčarjih, so

pa med različnimi vrstami velike razlike v količinskem razmerju posameznih komponent, ki izvirajo iz posebnosti in intenzivnosti presnove posameznih vrst. Od celičnih elementov so v krvi eritrociti, levkociti in trombociti. Najštevilčnejši so eritrociti, ki so ovalne oblike in imajo jedro. Od rib v naših vodah imajo največje eritrocite postrvi in jegulje, najmanjše pa

Podobno kot pri višjih vretenčarjih levkocite delimo na granulocite, limfocite in monocite, njihova glavna vloga pa je obramba organizma pred okužbami. Tretji celični element krvi so trombociti, ki so razmeroma številčni in sodelujejo pri strjevanju krvi. Le-ta po krvožilnem sistemu pod pritiskom neprestano kroži po telesu in bi pri poškodbah tkiv ribe

stekelcu, kjer jo pregledamo pod mikroskopom. Pogosto za različne raziskave potrebujemo večje količine krvi, ki jo lahko pridobimo na več načinov, najbolj uveljavljen pa je z vbodom igle (punkcija) v repno veno v hemalnem kanalu, ki poteka po celotni dolžini telesa pod hrbtenico. Na tak način tudi pri zelo majhnih ribah v brizgalko dobimo dovolj krvi za hematološke in biokemijske preiskave. Ribe, ki smo jih pred tem narkotizirali, si po posegu precej hitro povsem opomorejo. Krvna slika je pri različnih vrstah rib zelo različna in se glede na različna fiziološka in patofiziološka stanja zelo spreminja, kar mora izkušen diagnostik dobro poznati. Ribe nimajo stalne temperature krvi, temveč so poilkilotermne živali in temperaturo prilagajajo temperaturi okolja, po navadi pa je 0,6 °C višja od vode. Pri aktivnem gibanju rib se temperatura krvi lahko poveča tudi za 1 °C do 2 °C. Zaradi dobre toplotne izolacije, ki jo omogoča debela plast maščobnega tkiva, je pri jeguljah telesna temperatura za 2,5 °C do 2,7 °C višja od okolja. Na telesno temperaturo vplivajo tudi frekvenca dihanja in srčnega utripa, oblika, velikost in aktivnost rib, zgradba krvožilnega sistema in gibanja vode. Ribe se sicer srečujejo z vodnimi okolji v temperaturnih območjih od -2,5 °C do 40 °C, vendar praviloma v takih skrajnih razmerah niso sposobne preživeti. Izjema so nekatere polarne ribe, ki so s posebnimi beljakovinami zaščitene proti zmrzovanju, druga skrajnost pa so nekatere srednjeameriške ribe, ki lahko živijo pri temperaturah od 2 °C do 44 °C. Optimalna temperatura vode pri naših ribah je na primer za krape 21 °C do 29 °C, za potočno postrv pa 11 °C do 19 °C. Velike in hitre spremembe temperature delujejo stresno ali povzročijo celo toplotni šok in pogin rib. Predvidevajo, da nagle spremembe temperature blokirajo encime, ki sodelujejo pri dihanju. Dolgotrajnim in postopnim spremembam temperature vode se ribe lažje prilagodijo, na prilagodljivost pa vplivajo vrsta, starost in kondicija rib ter letni čas. V temperaturni toleranci se ribe razlikujejo tudi genetsko zaradi zemljepisnih razlik v populacijah rib iste vrste. Tak primer so zlasti lososi in nekatere druge postrvi.

Prof. dr. Vlasta Jenčič

ostriz in ščuka. Delež krvnih celic v krvi pokaže hematokrit in ker je v krvi največ eritrocitov, hematokrit dejansko pokaže volumen eritrocitov glede na volumen krvne plazme. Število eritrocitov v krvi je odvisno od vrste, spola, spolne aktivnosti in starosti rib, letnega časa, koncentracije kisika v vodi in pH vode. Ribe, ki so dobre plavalke, imajo več eritrocitov. V embrionalnem razvoju je eritrocitov manj, z rastjo pa se število veča. Pri intenzivni presnovi imajo samci več eritrocitov kot samice. Med drstjo se število eritrocitov zmanjša, nato pa se spet poveča. Znatno zmanjšanje eritrocitov nastane tudi, če ribe stradajo, na število pa vpliva tudi kakovost zaužite hrane. Pri kratkotrajnem pomanjkanju kisika se število eritrocitov poveča, pri dolgotrajnem pa se število eritrocitov zmanjša in nastane anemija (slabokrvnost). Glavna vloga eritrocitov je transport kisika in ogljikovega dioksida, pomembno vlogo pa imajo tudi pri prenosu beljakovin. Zanimivo je, da nekatere globokomorske ribe in ličinke jegulj, ki se zvalijo globoko v morju, nimajo eritrocitov. Drugi celični element so levkociti, ki jih je v krvi rib precej manj kot eritrocitov, njihovo število pa je odvisno od vrste, starosti, spola, spolne aktivnosti, prehranjenosti in zdravstvenega stanja rib ter letnega časa in temperaturnih sprememb vode.

lahko izgubile veliko krvi in celo poginile. Da se to ne zgodi, imajo dobro razvito sposobnost strjevanja krvi; praktično se kri strdi takoj, ko pride zunaj žilnega sistema. Če primerjamo čas strjevanja krvi pri ribah in pticah, se pri ribah strdi v 20 do 30 sekundah, pri pticah pa v 2 do 12 minutah. Strjevanje krvi pospešuje tudi encim trombokinaza. Hitrost strjevanja krvi se pri stresu poveča tudi za 45 %. Za razliko od drugih vretenčarjev se kri tvori v krvotvornem (hematopoetskem) tkivu ledvic in v vranici, nimajo pa kostnega mozga. V manjšem obsegu se kri pri ribah tvori tudi v sluznici prebavil, jetrih in celo v spolnih žlezah. Razgradnja krvnih celic poteka v vranici in tudi ledvicah. Pri ribah kostnicah je dobro razvit tudi limfni obtok, ki se slepo začneja v medceličnem prostoru z limfnimi kapilarami, ki se združujejo in oblikujejo limfne žile, katerih zgradba je podobna venam. Vloga limfe in limfnih žil je sprejemanje in odstranjevanje snovi, ki prispejo v medcelični prostor in ne morejo v venske kapilare, ter snovi velikih molekul, kot so na primer maščobne kisline in vitamini.

Celotno sestavo različnih krvnih celic imenujemo krvna slika in je pomemben pokazatelj fiziološkega stanja rib. Za določitev krvne slike zadostuje že nekaj kapljic strjene krvi na predmetnem

Literatura

- Bogut, I., Novoselić, D., Pavličević, J. (2006). Biologija riba, Poljoprivredni fakultet, Osijek.
- Fijan, N., (1963). Anatomija, histologija, fiziologija i embriologija riba, predavanja »Ribogojstvo i bolesti riba, III. stupanj«, Zagreb, interni izvod.

Muharjenje na Karibih

Končno pravi dopust, takšen, kot si ga privoščijo tudi tisti, ki niso gasterbajterji. Potovanje, kot se spodobi, let čez ocean, daleč stran od običajnega vsakdana. Odkar živim v Parizu, dopustujem v Sloveniji sicer zelo rad, saj jo zelo pogrešam. Toda obisk Slovenije po navadi ni pravi dopust, saj v tistih nekaj dneh poskušam nadomestiti vse zamujeno družabno življenje, ki sega od prijateljev in družine do preživljanja časa ob reki. Tako da teden ali dva pravega počitka, smučanja, ribičije res sede.

Tako sem predlagal odhod na Guadeloupe (Gwada) na Karibih. Na voljo je bil poceni direktni let iz Pariza na toplo, v novo in drugačno okolje, kjer se bova potapljala, uživala v morski hrani, jaz pa seveda tudi muharil. Prvi mi je idejo o cilju zasadil v možgane in srce sodelavec, prijatelj Christian, ki se je rodil in odraščal na Gwadi in prišel študirat na celinsko Francijo, kjer je tudi ostal. Njegove zgodbe in fotografije tega Karibskega otočja ter dejstvo, da so na Gwadi koralne plitvine (angl. flats), kjer se podijo ribe bonfish (slovenskega imena ribe žal nimamo, op. ur.), in mangrove, kjer lomastijo tarponi – vse to me je povleklo, da sem za Gwado navdušil tudi Ano.

Veliko ljudi sploh ne ve oziroma ne pozna tega otočja, ki ga poleg velikega otoka Guadeloupe sestavlja še nekaj »majhnih« otoških arhipelagov in veliko atolov. Verjetno zato, ker je to v bistvu Francija, francosko ozemlje, en »department Republic Française«, v katerem je francoščina uradni jezik poleg kreolščine. Tam je obenem mogoče kupiti lokalne banane in rum in francosko bageto. Za uživancijo na plaži kaj več tudi ne potrebuješ. Iz Evrope na otok kot državljani Evrope pripotuješ samo z osebno izkaznico. Drugih turistov poleg veliko Francozov skorajda ni in še tistih nekaj se je po prvem obisku preselilo sem, da bi živeli na toplem.

Ja, to je res zelo francosko otočje, ampak tako s palmami, peščenimi plažami vseh barv – od snežno belih, rjavih, rumenih, oranžnih, do povsem vulkansko črnih in tudi skalnatih, če si zaželiš obalo v stilu »lijepa naše«. Ni da ni. Poleg vseh plaž, tropskega sadja in vročega morja (30 °C) pa ta otok razvaja z zelo redko zanimivostjo. Obilica kristalno čistih hudourniških divjih rek je res dragocenost, saj v njih ni strupenih kač, rib ali česarkoli drugega, kar bi vas utegnilo ugrizniti, pčiti ali pojesti, kot je navada v sanjskih rajskih krajih. Tropski gozd, ki obdaja tamkajšnje reke, pa doda občutek, da si Tarzan in povsem sam sredi narave.

V ponedeljek zjutraj, ko je večina Parižanov rinila na metro v službo, sva midva odletela proti Gwadi. Osem ur leta, temperatura ob pristanku prijetnih

30 °C, tako kot skoraj vsak dan v letu. Oktobar in november sta sicer v deževnem obdobju, kar pomeni, da je mogoče vsak dan pričakovati tropsko ploho ali dve. Prav zato se nama je otok zdel še bolj pristno karibski, kot če bi dan minil kičasto sončno, brez oblaka.

Prvi teden sva preživela na Grand Terre, vzhodni polovici Gwade, ki jo sestavljata dva otoka, ki ju ločuje morski, z mangrovi obraščen kanal, ki je na nekaj mestih povezan z mostovi. Prvi teden sva stanovala med mestoma Saint Anne in Saint François, kjer se ob obali razpro-

Karibi so francosko otočje, ki obiskovalca razvaja s tropskim sadjem, rumom, palmami, vročim morjem in peščenimi plažami vseh barv.

stirajo plitvine, ki so najboljši habitat za bonefishe. Kakšno naključje!

Po nekajdnevni aklimatizaciji sem že nestrpno pričakoval prvo muharjenje na bonefishe. Že kakšna dva meseca pred odhodom sem vzpostavil stik s tremi lokalnimi muharskimi vodniki, edinimi, ki sploh delajo na Gwadi. Sam namreč nisem želel raziskovati mest, o katerih na spletu ni ne duha ne sluha, in tako izgubljam čas. Po vsem, kar sem prebral o morskem muharjenju, sem vedel, da je ribičja tam povsem drugačna zgodba kot na reki in da je predvsem ribolov bonefishev drugačen. Šokiran zaradi visokih dnevnih tarif vodnikov sem že skoraj obupal, da bom imel vsaj malo pomoči v novem okolju. Bal sem se negativne prve izkušnje na morju v peščenih plitvinah z ribo, ki je tako plašljiva, da jo ucvre že zaradi najmanjše

sence ali šuma daleč stran. Po neuspešnih pogajanjih, ki niso privedla do nižjih cen, sem se vseeno odločil za vodnika, ampak najcenejšega. Kdaj pa kdaj je treba gledati tudi na finance.

Nekaj vzorcev muh sem našel na spletu in po nasvetu vodnika Gavina sem zvezal svoje prve »slane« škampe za bonefishe. Poleg muh sem moral nabaviti tudi za slano in vroče morje namenjeno plavajočo vrstico ter posebne predvrvice prav za bonefishe. Neverjetno, koliko izbire je bilo na voljo, tako da sem se odločil za standardne osnovne večnamenske variante za morsko muharjenje. Na Gwadi je za bonefisha obvezna uporaba 0,40 mm flouorcarbonske predvrvice. Po vodnikovem nasvetu, ki je rekel, da so na Gwadi samo bonefishi, veliki 45 cm +, sem kupil prav to. Glede na debelino predvrvice se je očitno obetal močan boj.

Otok se ponaša z redko zanimivostjo: z obilico kristalno čistih hudourniških divjih rek, v katerih ni strupenih kač ali česar koli drugega, kar bi obiskovalca utegnilo ugrizniti, pičiti ali pojesti.

Končno sem dočakal jutro, ko sem moral vstati z budiilko, kar pa pri muharjenju še nikdar ni bila težava. Dve banani in sendvič za zajtrk, palica pod pazduho, suha vreča čez ramo in že je bil pri vratih vodnik Gavin.

Gwada ima dva obraza: ravnega na vzhodu in goratega na zahodu. Zahodnega dvigujejo, erodirajo in oblikujejo vulkan in mnoge hudourniške reke. Vzhodnega pa poraščajo polja sladkornega trsta, iz katerega izdelujejo rum. Najboljši tereni, to so ravne peščene in rahlo koralne plitvine, t.i. »flats«, ki so porasle z želvyo travo, so za bonefishe popolno okolje, v katerem lahko lovijo majhne škampe, rakce in druge zveri.

Na južnem delu območja Grand Terre so največje peščene plitvine in če sem si prav zapomnil, je najdaljša dolga nekaj kilometrov.

Na prvi plitvini, ki sva jo obiskala, sva že zjutraj srečala domačina, ki je z ostjo stikal za nekakšnimi lignji, ki se skrivajo v luknjah med skalami. Čez ves dan sva kasneje opazila vsaj še nekaj podobnih »nabiralcev«. Muharjev in drugih ribičev nisva srečala v vseh dveh tednih dopusta. Tako sem res vsakič imel celotno plažo in morje čisto zase. Povsem nasprotna podoba kot na naših slovenskih rekah, kjer je zadnja leta skorajda več ribičev kot rib.

Gavin, vodnik francoskega rodu, me je naprej preizkusil, kako maham s palico. Glede na to, da je bil za mano skoraj trimesečni muharski post in skoraj nič muharjenja v zadnjih dveh letih, sem preizkus prestal razmeroma dobro. Vetra je bilo malo, novo plavajočo vrstico sem tudi dobro začutil, posnetek škampa z »dumbell« očmi je bilo mogoče lepo obrniti, tako da sem imel dokaj dober met in občutek. Gavin mi je na hitro pojasnil tehniko iskanja ribe, metanja in umirjanja bonefisha. Počutil sem se, kot bi prvič poslušal, kako se muhari, saj je muharjenje na morju povsem drugačno od tistega na reki. Zaradi plašnosti ribe skorajda ni časa za slepo metanje. Riba je tako plašna in s svojimi izredno velikimi očmi tako dobro vidi, da opazi celo, če je flouorcarbonska predvrstica kjerkoli malo zvita ali prelomljena, zaradi česar drugače odbija svetlobo. Giblje in prehranjuje se v izredno plitvi vodi, kjer ji občasno hrbtna in repna plavut štrlita iz vode. In prav to je znak, po katerem najdeš bonefisha, to je, ko opaziš t.i. »fining« oziroma, če po svoje poslovenim, »plavutkanje«. Čeprav sem si na spletu ogledal že mnogo filmov, je prizor v živo za vsakega muharja nekaj posebnega in naval adrenalina je takojšen.

Počasna in tiha hoja, natančno opazovanje vodne gladine in iskanje senc ter nekajmeterska flouorcarbonska predvrstica v levi roki, poleg kakih 10 metrov vrvice, zložene v nekaj kolotov, je tehnika, ki omogoča, da v dveh, treh slepih zamahih

Domačini prebirajo večerni ulov, ki bo končal na mizah le korak od začasne »čistilne postaje«.

Plitvine s preprogami želvjje trave so idealna mesta za lov bonefishev. Plitvejša ko je voda, bližje ribi je treba ponuditi muho.

Celotno obalo sem imel samo zase ...

na hitro dosežemo zeleno dolžino za predložek. Bonefishu se lahko približamo, vsaj na Gwadi, na največ nekaj 10 m. To je zadostna razdalja, na kateri riba sliši in vidi bolj slabo. Iskanje in hoja na Gwadi vedno potekala od vzhoda proti zahodu. Loviti je mogoče samo dopoldne, nekako do enih. Takrat je sonce za hrbtom, kar ribiču omogoča neoviran pogled na vodno gladino in skozenjo. Polarizacijska očala so nenadomestljiva, ampak samo v soncu. Ko slednjega zakrije oblak, tudi očala ne pomagajo več, saj gladina postane temno ogledalo, ki skriva vse, kar plava pod njo.

Da pa je vse skupaj še malo težje, so tam še vetrovi »les alizés«, po angleško »trade winds«, po slovensko pasati. Le-ti pihajo s severovzhoda, zato sta metanje in predložek muhe z vetrom proti zahodu lažja z vidika dolžine meta, vendar je ustrezen predložek muhe toliko težji.

Veliko informacij sem moral zložiti

v smiselno taktiko, preden sem sploh lahko začel loviti. In ribolov je bil res tisti v pravem pomenu, brez praznega metanja. Ko opazimo ribo, moramo hitro oceniti situacijo, kam se riba giblje, nato pa imamo eno samo priložnost, če imamo srečo, dve, da muha pade v vodo ravno dovolj blizu, da riba postane radovedna. Razdalja med muho in ribo je izredno pomembna in odločilen dejavnik za uspešen ugriz. Plitvejša ko je voda, bližje ribi mora muha pasti v vodo. Ko riba plavutka tik pod površino, je to nekako meter od ribe, kar terja zelo nežen in natančen predložek.

Na prvi plaži ni bilo nobene ribe, na drugi prav tako ne. Ko sva prispela na tretjo, pa sva opazila plavutke kakšnih 15 metrov pred nama. Oba okamenela sva počakala, da sva prepoznala smer gibanja ribe. Ker vedno hodimo od vzhoda proti zahodu, se vedno srečamo z ribo čelno. Bonefish namreč išče hrano ravno obra-

tno: od zahoda proti vzhodu, to je proti vodnemu toku. In tako sva jo gledala in gledala, dokler niso plavutke izginile in nato sonce in nazadnje še vsaka sled o ribi. Gavin ni želel, da bi jo prehitro splašila, ampak predolgo čakanje tudi ni pomagalo. Po petnajstih minutah minimalnega gibanja sva ponovno opazila veliko temno senco, ki se je pomikala proti nama na najini levi strani. Hitro sem vrgel, brez Gavinovega znaka, ker nisem hotel zamuditi še ene priložnosti. Ob padcu muhe v vodo je le-ta kar zavrela od strahu in pobega ribe. Ucvrla jo je proti koralnemu grebenu, kar je pomenilo konec igre. Bilo mi je jasno, da moram naslednjič muho ribi preložiti previdneje. Hitro sva zamenjala mesto in obiskala novo plažo.

Po tropskem urniku je že prišla prva ploha tistega dne. Oktober in november sta del deževne sezone, zato so plohe vsakdanja stalnica. Dobra stran tropske plohe je topel dež, saj se težko prehladiš, četudi si moker do kosti. Vendar pa tudi ostaneš moker, še zelo dolgo. Ob 100 % vlažnosti in mokrem morskem zraku se vse suši po nekaj dni. Ploho sva prevedrila v avtu na poti do ene najdaljših plaž in plitvin na tamkajšnjem delu otoka, Plage Bois Jolan. Več kot kilometer drobne bele mivke krasijo visoke kokosove palme, ki se nagibajo nad vodo. Zaradi razsežnosti plaže se porazgubi še tistih nekaj domačinov in turistov, ki so blizu dostopnih poti. Občutek imaš, da je plaža le tvoja.

Zabredla sva v toplo vodo pri skrajnem vzhodnem delu plitvine. Vzdolž plaže je najprej pas vode, kjer je samo mivka in kjer voda sega do vratu. Nato pa se po tridesetih metrih dno dvigne na globino gležnjev, največ tja do pasu. Tam

Po začetnem sprintu proti koralnemu grebenu se je riba obrnila nazaj proti obali, kar je tudi meni omogočilo počasnejše umirjanje.

Bonefish je meril 63 cm in vodnik Gavin ga je razglasil za kapitalnega.

rastejo preproge želvje trave in otočki koral, posejani z morskimi ježki, kar je prava »menza« za bonefishe. Počasno prečesavanje plitvine s pogledi je nama hitro obrnilo pozornost na manjšo jato bonefishev zavidljivih velikosti. Kakšnih pet jih je plavutkalo. Jate na Gwadi so dokaj maloštevilčne, vendar pa so ribe kar velike. Ko sva se prepričala, da so usmerjene proti nama, sem hitro naredil tri ali štiri slepe mete, s čimer sem spravil muho na razdaljo 15 metrov od jate.

Posnetek »gwada škampa« je v manjšem pljuskju padel kakšen meter in pol stran od jate. Ravno dovolj, da so se ribe zdrznile in hitro plavale proti muhi pogledat, kaj se dogaja. V plitvi vodi je treba muho zelo hitro začeti vleči k sebi. Dve sekundi kasneje se je vrvica ustavila. Za trenutek sem mislil, da sem zapel za korale, čeprav sva oba videla, da so ribe plavale za muho. Zategnil sem s palico s konico pri gladini nazaj in ne gor kot pri rečnem muharjenju. Enako sem delal tudi z levo roko, s katero sem držal vrvico. Takrat sva oba z ribo začutila drug drugega. Kar naenkrat je čas pohitel in dogajanje je postalo zmedeno: vrvica okoli kolesca, mojih prstov, okoli nog. Gavin je kričal, naj začnem teči, jaz pa sem ga spraševal, kam. V glavnem, popolna zmešnjava. Začel sem teči za ribo, ki jo je ucvrla proti koralnemu grebenu, da bi prišla do globine in kjer se laks zlahka prereže na ostrih koralah. Tekel sem po ježkih, mehkih koralah in reševal zategnjeno vrvico. Ko sem zmedo razvozlal, je vrvica začela kar leteti s kolesca in dve sekundi kasneje še podaljsek (»backing«). Noro, kaj takega nisem pričakoval. Riba je bila zagotovo že kakšnih 60 metrov stran.

Ko sem tekel proti koralnemu grebenu, je riba to začutila in se kmalu obrnila proti plaži in tedaj sem razumel, zakaj je treba imeti hitre noge. Sprint z visoko dvignjeno palico se je končal

Majhni »jacks« so med številnejšimi prebivalci zelenih in peščenih plitvin, ki prav tako radi vzamejo posnetke škampov.

po nekaj desetih metrih. Sledilo je še nekaj pobegov, preden sem se ribi lahko približal na nekaj metrov. Zanimivo, da je bila na koncu obrnjena pravokotno na obalo, kjer se je umirila, da sem jo lahko nežno prijel in podprl pod trebuhom. Očitno utrujena je mirovala, medtem ko je vodnik naredil nekaj fotografij. Toliko časa za opazovanje ribe si verjetno nisem vzel še nikdar prej. Prva morska riba na muho, in to kakšna raketa!

Sledilo je hitro merjenje, ki je potrdilo 63 cm srebra in Gavinova razglasitev, da sodi med kapitalce. Menda zrastejo tudi do 80 cm. Občutek, ko je prišla, je bil, kot da imam na koncu vrvice metrsko ribo. Moči in hitrosti sploh ni mogoče primerjati z rečnimi ribami enake velikosti ali celo s tistimi za nekaj razredov večjimi. Sedaj vem, zakaj velika večina muharjev, ki prvokrat izkusijo muharjenje na bonefishe, permite ali podobne vrste,

postane obsedena z morskim muharjenjem. Tudi meni bi dobro delo, če bi le žep lahko prenesel.

Po kakšni minuti je bila riba že vidno spočita in pripravljena odplavati. Zadnji čas za izpust. Gavin je posnel še izpust pod vodo in v spomin na stik s prvim bonefishom so mi ostale neverjetno sluzaste bele dlani. Bonefish namreč ob stiku in stresu začne bolj izločati sluz, ki ga varuje pred zajedavci ipd.

Cez kakšno uro je moje plačilo doseglo dogovorjeni čas vodenja in muharski izlet se je končal. Naslednji dan sem še enkrat sam obiskal nekaj plitvin pred apartmajem in uspel uloviti majhnega »jacka«, ki se ni ustrašil velikega svetlečega škampa. Želel sem, da bi šel na ribolov na tarporna, vendar so me še višje cene vodenja odvrnile od tega. Pa drugič. Zagotovo; kje drugje na svetu.

Miha Lenič

BELIČARJENJE NA LOGAŠKEM RIBNIKU

V znamenju zlatih in srebrnih plavuti

Po dolgi zimi, ki ni več to, kar je bila, in sulčarjenju, pri katerem zaradi pomanjkanja časa nismo več deležni toliko veselja kot nekoč, se vedno srčno razveselimo toplejših sončnih žarkov in prebujajoče se narave. Vsako leto bolj cenimo vigred in njene čare, h katerim sodita tudi druženje na prostem in ribolov. Veselimo se beličarjenja krapov in belic na manjšem ribniku v okolici Logatca. Revir smo nazadnje obiskali pred dvajsetimi leti, zato je bil namen izleta lansko jesen trojni. Najprej smo želeli preveriti tamkajšnje stanje, saj so ribnik v vmesnem času obnovili, veselili pa smo se tudi preizkušanja novih vab, ki so nam jih priporočili ribiški prijatelji. Zadnji in ključni razlog je bil, da smo se želeli umakniti na molčeče obrobje, ujeti ribo ali dve in segreti zdolgočasene kosti.

Ribnik Lokev pri Logatcu je le dobrih 20 minut vožnje iz prestolnice, a se zdi, kot bi bil v drugem svetu. V Notranjskem podolju, kjer leži revir, je podeželska okolica že čisto kraška in mu daje sredozemski pridih. Kljub temu ga vihrave sape bližnjih Alp še vedno zlahka dosežejo. Vse diši po morju, borovci in vresje naznanjajo njegovo bližino, a podnebje je povsem celinsko. Mile zime so tam prej izjema kot pravilo. Ribnik Lokev pač leži skorajda 500 m visoko, planotast svet, ki ga obkroža, pa je daleč stran od prostrane slane vode.

Pozimi gladina ribnika navadno zmrzne. Ker je ribolov pod ledom prepovedan, ga okoliški prebivalci uporabljajo za drsanje, hokej na ledu in druge zimske športe. Pa tudi sicer ni kaj prida oblegan. Šele februarja in marca, ko vsaj malo zadehti po pomladi, se k njegovim bregovom vrnejo redki ribiči, predvsem mladinci in nekateri člani RD Vrhnika. Od slednjih smo tudi izvedeli, da je znova zanimiv za športni ribolov.

Revir

Dolgo je bil ribnik kloaka. Vanj naj bi se stekala kanalizacija iz bližnjega naselja, česar niso uspeli popraviti niti z novo ureditvijo. Sicer ne kaže, da cevi vodijo iz toalet naravnost v revir, a med obilnejšim dežjem se nekaj odpadkov zagotovo zlije tudi v ribnik. Ob bežnem pogledu je voda videti običajna, dejanske razmere opazimo šele ob skrbnejšem pre-

Položaj ribnika Logatec (RD Vrhnik) na zemljevidu Slovenije

gledu. Vodnemu rastlinju se lahko zahvalimo, da vsaj malo omili stanje. V ribniku zato lahko živijo kleni, rdečeperke, rdečeočke, ploščiči in

krapji, ki razveseljujejo ribiče. Pred nedavnim so ga sanirali člani RD Vrhnika, ki z njim tudi gospodarijo. Menda so odstranili mulj, veje in vanj vložili ribe.

Ribnik je umetnega nastanka. Njegova površina obsega okoli 3.500 m², kar ga uvršča med majhne revirje. Napaja ga izključno deževnica, kar je slab znak za ribe v vročih dneh (oziroma še bolj v nočeh, ki jim sledijo).

Dnevna ribolovna dovolilnica, s katero lahko ribič lovi le na način *ujemi in spusti*, stane zmernih 12 evrov. Kupiti jo je mogoče v Hotelu Mantova na Vrhniku in na spletu

Ribnik v Logatcu sodi med majhne revirje, saj njegova površina obsega le okoli 3.500 m². Ravno njegova majhnost in slaba obiskanost mu dajeja čar. Vsaj tu in tam se ga spleča obiskati.

Med zmagovalne vabe za ribolov krapov in belic na ribniku v Logatcu smo uvrstili različne bojlje in tigrov orešček.

Krapi so prijekali na koruzo, tigrov orešček, posebne pelete in bojlje.

(www.ribiskekarte.si/rd-vrhnika). Ribolov je dovoljen vse leto, le pod ledom je prepovedan. Ribič sme uporabljati le eno ribiško palico, obvezna je uporaba primerno velike podmetalke in blazine za odpenjanje rib. Dovoljena je uporaba vab rastlinskega in živalskega izvora, od slednjih so prepovedani mrtva riba in njeni ostanki.

Dostop do revirja je razmeroma preprost. Če se peljete iz središča Logatca proti Kalcam, tik za krožnim križiščem zavijete levo. Ribnik lahko vidite s ceste, v pomoč vam bodo markantne smučarske skakalnice, ki so na hribu na nasprotni strani. Avtomobil lahko pred ribnikom udobno pustita le dva ribiča, morda trije.

Junior se je razveselil zrcalarja, ki je prijel na koruzo, nameščeno na laksu, debeline 0,16 mm. Oprema match je ustvarjena za takšne lahkotne in veselja polne ribolovne podvige.

Ocenjevalni list

Revirje ocenjujemo tako, da vsako izmed sedmih kategorij ocenimo z oceno od 1 do 6. Kategorije so ustrezno ovrednotene, kar pomeni, da sta npr. čistoča vode ali ribja populacija pomembnejši kategoriji kot možnost parkiranja ali dostop do vode.

Vodotok: Ribnik Lokev pri Logatcu
Revir: Celoten ribnik brez pritokov in odtokov
Upravljavec: RD Vrhnika

Kategorije in vrednost (faktor)	Obrazložitev kategorije	Ocena od 1 do 6	Rezultat (zvezdice)
Kakovost vode 0,20	Čistost vode in okolice vodotoka. Splošna senzorična ocena.	2,0	0,4000
Pestrost ribolova 0,10	Ali je na revirju primeren ribolov za začetnike in izkušene ribiče. Pestrost vodotoka s stališča načina ribolova.	4,0	0,4000
Cena dovolilnice 0,10	Ocena razmerja med kakovostjo ribolova in ceno dnevne dovolilnice.	5,0	0,5000
Ribja populacija 0,30	Možnost ribolova več ribjih vrst v različnih letnih časih.	5,0	1,5000
Pristop do vode 0,075	Zaraščenost vodotoka, udobnost pri ribolovu (metanje).	4,0	0,3000
Dostop do revirja 0,075	Prometna povezanost, možnost primerne parkiranja.	4,0	0,3000
Ocena upravljavca 0,15	Dostopnost do pomembnih informacij, odzivnost informacij, odzivnost in prijaznost upravljavca.	6,0	0,9000
		30 točk	4,3 zvezdice

Ribolov

V spominu se je ribnik zdel večji, kot je v resnici. Avtomobil smo pustili skorajda na istem mestu kot pred dvajsetimi leti. »Ja, oblika je ista, le malo bolj je obrasel,« smo si govorili. »Krasno! Kje loviti?« Sprehodili smo se okoli njega in ugotovili, da je zanimivih mest bore malo; tri ali štiri. No ja, saj smo bili na vodi sami. Odločili smo se, da bomo z ribolovom začeli kar tam, kjer smo pustili avtomobil. Na skromni betonski škarpi lahko sedita dva ribiča in mečeta vabe proti najširšemu delu ribnika. V ozadju je še nekaj prostora za fotografa, snemalca in tonskega mojstra, če bi snemali videoposnetek. In za zaboj »pira«, kot bi rekli kvazi varuhi pravic živali, ki menijo, da ribiči po cele dneve preždimo na praznih pločevinkah hmeljnega napitka in pordelih oči odganjamo komarje.

Po pripravi palic, lovili smo z opremo za ribolov s krmilnikom in s t.i. *match* pripravami, smo najprej z utežjo prečesali dno. V plitvejših

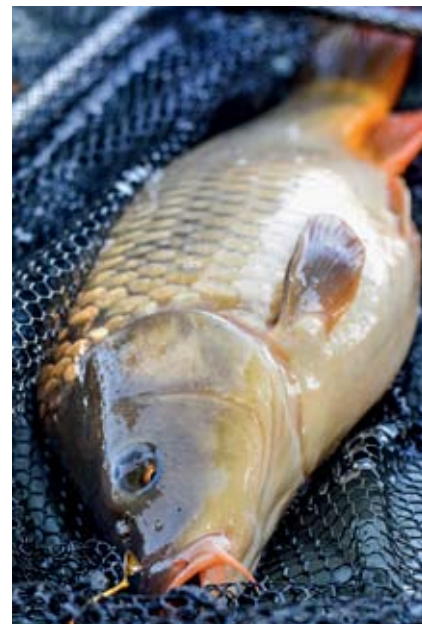
Med ulovljenimi ribami so bile tudi rdečeočke in drugi manjši krapovci, ki jim ribiči pogovorno radi rečejo »ribji drobšč«.

Rdečeočke in rdečeperke so prijemale na koruzo. Če se je ribič želel izogniti njihovim hitrim prijemom, je namesto nje na trnek namestil bojli, tigrov orešček ali pelete.

Okolica ribnika je poraščena z grmovjem in travo. Ne nudi veliko ribolovnih mest, zato predlagamo vsem, ki se tja podajajo prvič, naj lovijo s škarpe na SZ strani ribnika (pri cesti oziroma hiši).

Vloženi luskinarji, ki so tehtali do dobra dva kilogramov, so bili naš najpogostejši plen. Lokalni ribiči, ki tam lovijo pogosteje, pa pravijo, da so v ribniku tudi primerki do okoli 8 kilogramov. Radi jim verjamemo, saj imajo veliko hrane, ribičev pa je zelo malo.

predelih blizu bregov in na JV delu je bilo mnogo vodnega rastlinja. To je oteževalo ribolov, zato smo se omejili na območja brez rastlinja oziroma na vodne pasove tik ob njem. »Tam riba enostavno mora biti,« smo si mislili. Na prisotnost naših ljubih vodnih vretenčarjev so ponekod nakazovali mehurčki, ki so se dvigovali z dna, sence, ki so se elegantno premikale tik pod vodno gladino, in značilni pljuski beličk, ki so cmokale po gladini ali skakale iz vode. Ribiško pričakovanje je naraščalo ...

Od prijateljev smo dobili nekaj plastičnih posod zanimivih vab, ki po obliki spominjajo na pelete; gre za neke vrste razpotegnjene bojlije, ki jim angleško govoreči pravijo *dum-*

bell in spominjajo na pasje piškote (po obliki, ne okusu!). V trgovinah mamijo ribiče že kar nekaj časa, a so nam pod nos prišli šele nedavno, kar pa je povsem naša krivda. Da ne bi dodatno obremenjevali vode s »futranjem«, smo se odločili, da ribolovnega mesta ne bomo nakrmili, lovili pa bomo s krmilnikom. V slednjega smo natlačili nekaj slastne praškaste krme z zrna sladke koruze. Na las kraparske naveze s trnkem, velikosti 8, pa smo namestili bojlije, tigrov orešček z zrnem umetne koruze ali pelete *dumbell*. Ideja je bila, da bi se z večjo vabo izognili prijemom manjših beličk.

Na drugo palico, izbrali smo opremo *match*, smo namestili eleganten podaljšani angleški plovec, na trnek

pa namestili dve zrna sladke koruze. Verjetno ni treba ugibati, na katero vabo smo najprej zabeležili prijem. Na koruzo se je že po nekaj sekundah obesila lepa rdečeočka, za njo še ena in še ena ... Nato je mimo priplaval klen, prijel je tudi manjši krap, ki smo mu pripisali okoli pol kilograma. Stalno se je nekaj dogajalo, zato smo se po dobre pol ure naveličali drobnih prijemov. Osredotočili smo se na ribolov s krmilnikom, ki je prav tako obrodil sadove.

Krapi, ki so tehtali do dobra dva kilograma, morda malo več, so prijemale na tigrov orešček, bojlije in

V dobrih treh urah ribolova smo ujeli šest krapov in veliko manjših rib, med katerimi so bili najpogostejši kleni, rdečeperke in rdečeoke.

Krapi, ki smo jih ulovili v ribniku v Logatcu, niso niti približno dosegali kapitalnih mer, a so bili na prvi pogled zelo lepi in brez znakov bolezni.

Ribe so kljub slabi kakovosti vode v ribniku Logatec v dobri kondiciji. Po osvoboditvi s trnka so veselo zaplavale nazaj.

Pri ribolovu na dnu so se odlično izkazali posebni peleti (*angl.* Dumbell) v nazivni velikosti 10 mm. Če smo jih kombinirali s krmilnikom, se ribe niso mogle upreti zalogaju.

pelete *dumbell*. Pogoj je bil, da smo vabo malce dvignili z dna, kar smo dosegli s polovičko lebdečega bojlija v kričečih barvah, za uravnoteženje peletov in tigrovega oreščka pa smo uporabili zrno umetne koruze. Očitno je dno še vedno malce zamuljeno. Krapi so lepo prijimali, z večjo vabo pa smo se izognili manjšim ribam. Roko na srce, prav slednjih si najbolj želimo v tednih, ki so pred nami. Da bi odgnali sneg, meglo v naših glavah in naznanili razcvet življenja, pomlad.

Vtisi

Če odmislimo onesnaženo vodo, zoprni dostop mimo bližnje hiše in majhnost revirja, je ribolov v

logaškem ribniku pravzaprav izvrsten. Skromen ribič za dober ulov ne bo potreboval obsežnih in zahtevnih priprav, bo pa vsekakor nagrajen s številnimi prijemi krapov in belic. Rdečeoke in rdečeperke iz tega revirja nemalokrat zrastejo celo do 25 cm v dolžino. Pri tamkajšnjem ribolovu se bodo še posebno zabavali najmlajši in ribiči, ki prisegajo na opremo *match* oziroma *bolognese*. Revir je zelo slabo znan, ni obiskan in zato ponuja zanimive ribolovne možnosti.

Pri ocenjevanju smo odlično oceno pripisali oceni upravljavca, ki je poskrbel za sanacijo ribnika, zelo dobre ocene pa ceni dovolilnice in obilnejši ribji populaciji. Kljub

kakovosti vode, ki je porazna, je revir dobil 30 točk (od 42 mogočih) in dobro končno oceno 4,3 zvezdice (od 6 mogočih).

Nekateri ribiči bodo prihajajočo pomlad izkoristili za muharjenje, drugi se bodo odpravili na ribolov kapitalnih krapov, ki jih v večjih revirjih ni malo. Tretji se bodo zadovoljili s samotnim oddihom, preživetim ob manjšem ribniku. Njim je namenjen tale krajši sestavek o pogostih prijemih manjših krapov in belic, o toplih spomladanskih popoldnevih, o ribniku v Logatcu. Kamorkoli se boste že odpravili, vam želimo obilo ribiškega zadovoljstva in dober prijem!

Jure Ušeničnik

Vonj po ribah

Dan pred silvestrovim sem se še zadnjič v minulem letu odpravil na Savo. Zaradi padavin je bila precej visoka, a to mi ni vzelo poguma, prej nasprotno. V preteklosti sem namreč velikokrat uspešno lovil v podobnih, morda še zahtevnejših razmerah, ko je bila voda ne samo visoka, temveč tudi zelo skaljena, skoraj rjava. Zaradi bolj ali manj pozitivnih izkušenj so zame takšne razmere kot naročene.

Nekaj novega pribora

Podmetalka ima pri mojem ribolovu pomembno vlogo. Brez tega koristnega, marsikje tudi obveznega pripomočka si ga skorajda ne predstavljam več. Povsem razumljivo, če pomislim, kakšne akrobacije so včasih potrebne, preden uspejo ribo prijati z roko in ji odpeti trnek. Neštetokrat se nam zmuzne, v vnemi jo lahko preveč stisnemo ali pade po tleh in se po nepotrebnem poškoduje. Sodobnega lova na krape si na primer sploh ni mogoče predstavljati brez velikih podmetalk, v katere zajamemo mogočne in težke ribe, preden jih dvignemo iz vode. Ne morem si zamisliti, da bi jih prijimali z roko in dvigovali iz vode kakor koli drugače.

Enostavnejše je, kadar lovimo klene, mreže, podusti, platnice in podobne ribe, ki jih lahko, če smo vajeni, primemo z roko, odpnemo trnek in spustimo nazaj v vodo. Vendar tudi pri tem velja zapisano bolj za manjše kot velike primerke. Včasih, predvsem ob uporabi brezzalustnikov, lahko ribo odpnemo kar v vodi, brez prijemanja ali dvigovanja iz vode.

Imam nekaj različnih podmetalk, katero izmed njih pa bom uporabil, je še najbolj odvisno od kraja, načina ribolova in vrste rib, ki jih bom lovil, ter ne nazadnje mojega razpoloženja. Pri muharjenju mi zadostuje precej manjša kot pri lovu krapov, kjer podmetalka z metrsko stranico košare kmalu ne bodo več zadoščale velikosti krapov, kakršne je mogoče ujeti dandanes. Oblike košar so precej različne, od okroglih in oglatih do trikotnih. Nekatere lahko zložimo, drugih ne. Zložljive zavzamejo manj prostora in jih je lažje prenašati. Še najbolj praktične za vsakdanji ribolov so se mi izkazale podmetalka, katerih košara je trajno združena s teleskopskim ročajem in jo po uporabi enostavno preklopimo k ročaju. So razmeroma poceni in ob primerni uporabi imajo dolgo življenjsko dobo. Uporabljam jo tam, kjer je dostop do vode težaven oz. zarasel z grmovjem, za katerega se mreža lahko zatakne in še posebno, če se v takih razmerah nameravam veliko predstavljati z mesta na mesto. Zložena zavzame malo prostora in je

Nekaj lovnih briketov in bojljev za na trnek, dve vrsti testa, krma in krmilniki. Vsega dovolj za uspešen zimski ribolov v visoki vodi.

lahka. Pri daljšem pešačenju namreč šteje skorajda vsak gram, ki ga prenašamo. In zakaj bi nosil več, če lahko manj?

Mnogi se uporabi podmetalka izogiba zaradi neprijetnega vonja mreže, če je po ribolovu nismo temeljito oprali in posušili. Še najbolj bo, da se potrudimo kar za vodo po končanem ribolovu. Temeljito jo operimo, sproti po vsaki ujeti ribi pa dobro splaknimo in postavimo v pokončno lego, da se voda odcedi in mreža suši. Glavno besedo, kako suha

bo na koncu, imajo ribe, ki prijemajo takrat, ko jim ustreza. Neštetokrat se mi je že primerilo, da sem moral zajeti ribo z že povsem suho podmetalko in sem se ravno pripravljaj, da bom z ribolovom končal. Po navadi je to tik pred mrakom. Tudi v takem primeru pomaga, če mrežo vsaj dobro speremo in če nimamo možnosti sušenja na zraku, jo za silo odcedimo in spravimo v posebno vrečo (stink bag), kjer bo počakala do naslednjega

ribolova. Včasih pa ni mogoče drugače, kot da jo operemo v pralnem stroju, če želimo, da je povsem čista.

Glede na svoj način ribolova izberemo tudi ročaj podmetalka. Le-ti so si precej različni, v glavnem pa jih delimo na eno-, dvo- in večdelne. Kadar lovim s 6 m dolgim bolonezom, sploh ne pomislim več, da bi uporabljal ročaj, krajši od treh metrov, še raje pa uporabim daljšega. Tako se izognem marsikateri neprijetnosti, ki lahko nastane ob zajemanju

Sedeč ob palici sem čakal na prijem. Predzadnji dan leta 2017 je bil z mrenami več kot radodaren.

Lovil sem z lovnim briketom, zavitim v sirovo testo. Trnek Anaconda MB turn down #8 se je presenetljivo dobro izkazal.

Ujel sem številne borbene mrene. Najtežja med njimi je tehtala 2 kg.

Vse mrene sem izpustil. Potem ko so se nekoliko odpočile v podmetalki, so odplavale nazaj v Savo.

večje ribe, v najslabšem primeru lomu palice. Na drugi strani je pri muharjenju povsem sprejemljiv ročaj, dolg ravno za dlan, kar sicer ni pravilo. Čeprav so take podmetalka največ v uporabi, bomo tako ribo lažje zajeli v pometalko z metriskim ročajem. Je pa nekoliko bolj nerodna za prenašanje, kar pri muharjenju, kjer je veliko gibanja, tudi plezanja in prebijanja skozi goste rastje, ni nepomembno. Poleg tega je daljši ročaj primernejši, kadar lovimo z višjega rečnega brega ali pri uporabi dolgih predvrvic »zig« pri krapolovu.

Dvo- in večdelni ročaji so ali teleskopski ali pa posamezne dele natakamo enega na drugega (štek ročaj). Pri enostavnejših teleskopskih ročajih ne moremo prilagajati dolžine; boljše imajo poseben mehanizem, s katerim nastavljamemo dolžino po želji. Štek ročaje daljšamo ali krajšamo z dodajanjem ali odvzemanjem posameznega dela.

Pred nedavnim sem si nabavil dve novi podmetalki z dvodelnim teleskopskim ročajem. V glavnem sem ju namenil lovu klenov, mren, ploščičev, platnic in podobnih rib, tudi linjev in manjših krapov, pa tudi ščuk.

Najprej k ročajem. Krajši Drennan super specialist twist lock compact, 1 do 2 m, in daljši Drennan super specialist,

3 m (1,5 do 3 m), sta izjemno praktična. Prvega z enega metra lahko podaljšamo na poljubne vmesne dolžine do dveh metrov. Je odlična izbira, kadar lovimo v normalnih razmerah s krajšimi, do 4 m dolgimi palicami, predvsem pa, ko lovimo s čim manj prtljage in pribora. Zložen na meter dolžine je tudi primernejši za nošenje. Nekoliko daljši ročaj (od 1,5 do 3 m) je praktično orodje, kadar lovimo z visokega brega ali pa uporabljamo t. i. naveze »zig«, kjer je predvrstica lahko dolga tudi nekaj metrov. Njegova transportna dolžina je pol metra daljša (1,5 m) kot pri krajšem, skrajna delovna dolžina pa meter daljša (3 m). Lahko bi rekel, da je primeren za skoraj večino ribolovnih razmer.

Priskrbel sem si še dve košari istega proizvajalca – manjšo nezložljivo in nekoliko večjo zložljivo. Komaj sem čakal, da ju namočim v vodo in vanju zajamem kakšno ribo. Večjo sem že preizkusil pri lovu ščuk in platnic, vendarle pa je bolj kot drugim ribam namenjena mrenam.

Predsilvestrski ribolov

Predzadnji dan minulega leta sem torej izkoristil za ribolov. Sava je bila še vedno visoka, ravno prava, bi lahko rekel. Poznam nekaj mest, kjer v takih

razmerah poskušam srečo in včasih še kaj ujamem.

V srednje hladnem in oblačnem dopoldnevu sem jo počasi mahal k reki. Ni se mi mudilo. Vedel sem namreč, da lahko v takih razmerah v le nekaj urah ujamem veliko več rib, kot po navadi v vsem dnevu ali celo več dneh zapored. Ribolov je lahko sanjski, še posebno, če ga primerjam z rezultati, ki sem jih velikokrat dosegel v nizki in bistri vodi, ko sem imel na eni strani veliko časa za občudovanje narave in na drugi ulov enak ničli.

Sirovo testo, ki sem ga pripravil za prejšnji ribolov, pa se ga nisem niti dotaknil in sem raje lovil na kruh, mi je tokrat prišlo še kako prav. Medtem je še dozorelo in dobilo izrazitejšo aromo. Dobro je, če testo za ribolov pred uporabo odstoji vsaj dan ali dva, da se sestavine dobro povežejo med seboj. Po navadi imam v »čakalnici« vedno kakšno vrsto testa, da ga lahko uporabim tudi takrat, ko se na hitro odločim za ribolov. Ribolov na Savi sem sicer načrtoval šele za prvi ali drugi teden novega leta, pa nisem zdržal. Razmere so bile preveč ugodne, da bi kar tako izpustil priložnost.

V zložljivi posodi za pripravo krme sem nesel slab kilogram krmne mešanice, dve vrsti testa (poleg sirovega še testo iz

Tudi to se zgodi. Eno od mren sem zapel za rep; zato je utrjanje trajalo dlje.

Zelo rad lovim v visoki vodi. Navadno »prinese« ribe, žal pa tudi PVC-okrasje. Z veseljem pa ugotavljam, da je slednjega zadnje čase manj in upam, da se ne motim.

Poleg številnih mren je vabo pobral še tale krap. Pravi rečni bojevnik. Njegov večji kolega je odplaval po svoje in na koncu utrgal predvrvice.

Za ribolov na rekah in kadar so ciljne ribe mrene, najraje uporabljam močne trnke iz nekoliko debelejših žice.

mešanice za izdelavo bojljev The source), česnovno pršilo in nekaj različnih tekočin za dodatek vabam ter manjšo količino bojljev in lovnih briketov.

Od pribora sem vzel palico, namenjeno lovu mren. Na tamkajšnjem delu Save je sicer dovoljen ribolov z dvema palicama, vendar si tokrat nisem nameraval nakopati dodatne teže. Poleg tega bi bila dodatna palica glede na razmere na vodi in mesto ribolova prej ovira kot prednost. Poleg palice sem vzel eno od novih podmetalk in piskač, ki je tudi nov, eden od dveh, ki sem ju namenil zahtevnejšemu rečnemu ribolovu. Odšteli sem slabih 13 evrov za kos, kar je skoraj zastoj v primerjavi s ceno piskačev visokega cenovnega razreda, ki je lahko tudi desetkrat višja. Vodotesnost sem že preizkusil v daljšem deževju in zaenkrat s tem ni težav. Mogoče je nastavljati glasnost, občutljivost in barvo tona, vsak piskač ima lastno torbico, ki je obenem zaščita med prenašanjem na nosilnih palicah (bank stickih). To pa še ni vse: opremljen je s praktičnimi, snemljivimi varovalnimi ušesi (snag ears) in posebnim priključkom, kamor lahko priključim oddajnik atx (ali podoben) ter ga povežem s sprejemnikom. Pri rečnem

ribolovu tega sicer ne uporabljam, saj sem večinoma v bližini palic, a je kljub temu dobra možnost. Ker sem že pri daljincu, naj zapišem, da ima piskač tudi funkcijo tišine (mute), pri kateri zvočnik izklopimo, signal pa sprejemamo na sprejemnik. Za natančnejšo oceno bo potrebno nekaj časa, že sedaj pa lahko zapišem, da so piskači solidno izdelani in povsem uporabni, pri čemer je njihova cena neverjetno nizka. Imajo tudi kakšno slabo stran, ki pa ni takega značaja, da bi zaradi nje trpel sam ribolov. Če bi že šlo kaj narobe, strošek zanje ni bil tolikšen, da bi me zaradi tega bolela glava.

Bolj kot sem se približeval reki, bolj je v meni raslo vznemirjenje. Nič ni pomagala predhodna odločitev, da bo to

Različne košare podmetalk. V ozadju dve nezložljivi, v sredini podobna zložljiva, v ospredju pa zelo praktična in priljubljena podmetalka, pri kateri je preklopna košara zložena ob teleskopski ročaj.

povsem ležeren ribolov z možgani »na paši«. Vse, kar je od lagodnosti ostalo, sta bila minimalističen pribor in oprema, ki sem jo prenašal. V torbi je našlo svoj prostor zgolj najnujnejše: nekaj pripravljenih daljših in krajših predvrvic, nekaj laksa za njihovo izdelavo, obtežilnik ali dva, nekaj krmilnikov – to je bilo v glavnem vse, kar sem vzel s seboj. Omenim naj še zložljiv stol, ki včasih pride prav, včasih

Manjša elektronska ali mehanska tehtnica ne zavzame veliko prostora v ribiški torbi, pomaga pa razrešiti marsikatero uganjanje.

Eden od dveh cenovno zelo ugodnih piskačev, ki sem si ju kupil za ribolov na rekah. Med drugim lahko v poseben izhod priključim oddajnik atx in piskač povežem z daljinskim sprejemnikom.

Košara Drennan super specialist na ročaju Drennan super specialist twist lock compact. Lahek in praktičen dvodelni teleskopski ročaj lahko s posebnim mehanizmom nastavimo na poljubno dolžino od 1 do 2 m.

pa glede na stanje na ribolovnem mestu niti ni potreben. Tega, ki ga imam zdaj, lahko zloženega v vreči prenašam prek ramena. Enostavno, lahko, praktično in poceni; znova le 13 evrov. Še dobro, da nisem vraževeren.

Ko sem si izbral ribolovno mesto, sem se lotil priprave krme oz. polnila za krmilnik. Suho mešanico sem zalil z vnaprej pripravljeno tekočino iz aminokislin, CSL, melase in vode. Medtem ko je krma vpijala tekočinske dodatke, sem sestavil palico z upogljivim vrhom (4 oz, kar je približno 112 g). Na lasek sem postavil lovni briket, premera 12 mm, in ga ovil v sirovo testo. Tokrat sem za preizkušnjo uporabil trnek Anaconda MB turn down #8. Nič posebnega, bi rekel, razen da sem za škatlico z desetimi kosi plačal le neverjetnih 77 centov. Doslej še nisem uspel ugotoviti, ali in kaj je z njimi narobe, da so tako poceni. Mrene sicer najraje lovim na trnke Drennan super specialist barbel hook in Drennan continental boilie hook so

velikokrat preverjeni in še naprej ostajajo moj prvi izbor.

Vaba je padla v rahlo motno vodo nedaleč od brega, tik ob blag povratni tok. Vreme je bilo odlično, oblačno in brez vetra. Idealno, sem si rekel in se usedel na stol ob palici. Tako bi bil ob rečnem bregu lahko precej dolgo, tudi če ribe ne bi prijemale. K sreči mi brezdelno posedanje ob palici tokrat ni bilo namenjeno.

Približno deset minut je potrebovala prva mrena, da je prijela vabo in zapeta na trnek pokazala značilno borbenost te ribje vrste. Trnek je trdno tičal v mesnati ustnici in znova sem se vprašal, kaj le je z njim narobe. Naredil sem nekaj posnetkov ter kakšen kilogram in pol težko ribo izpustil nazaj v vodo. Sledilo ji je še nekaj rib podobne velikosti, preden so prijemi na tistem mestu usahnili. Zato sem vabo ponudil kakih deset metrov v smeri glavnega toka. Na prijem nisem čakal dolgo, riba je palico najprej dobro upognila, potem pa s kolesca potegnila

še nekaj laksa, pri čemer se je oglasil piskač. Dvignil sem palico in z obratom ročice izklopil prosti tek. Mrena je bila kmalu v podmetalki. V naslednjih urah so prijemale lepe mrene, poleg njih pa sem ujel še rečnega bojevnika – krapa, in sicer potem, ko je eden njegovih kolegov (predvidevam) z mojo vabo v ustih odplaval dolvodno in se ni ustavil; prej je popustila predvrvica.

Kepa sirovega testa se je manjšala, počasi se je iztekal tudi ribolovni dan. Ostala mi je še kakšna ura ali ura in pol ribolova. Nekako v tistem času so prijemi prenehali. Nemara bi kar pospravil, a je bilo ob vodi prelepo, da bi prenehal. Medtem ko je vaba na prodnatem rečnem dnu čakala na naslednjo ribo, sem za vsak primer pospravil vse drobnarije, da kasneje v mraku ne bi česa spregledal. Blazina za odpenjanje, položena prek grmovja, je bila že na pol suha, s podmetalko se je voda odcedila, sušil jo je rahel vetrič. Bolje skoraj ne bi moglo biti. Že tako čudovit ribiški dan bi se idealno iztekel s suho blazino za odpenjanje in podmetalko. Na vodo je legel mir, šumela je le Sava.

Malo pred mrakom sem še enkrat s pogledom ošinil pospravljeni pribor; ostali so le še palica, podmetalka in blazina za odpenjanje, vse drugo sem pospravil. Komaj še viden vrh palice se je stresel in se naglo upognil v smeri vode. Še eni mreni je zadišalo sirovo testo, jaz pa sem imel ob koncu dneva še zadnji lep boj z ribo ter popolnoma mokro podmetalko in blazino za odpenjanje. Tega si nisem jemal k srcu. Mreno sem izpustil in se hitro odpravil. Ko sem opremo zlagal v avto, je bila že popolna tema. Znova bo dišalo po ribah.

Lepšega zaključka ribolovnega dne in ribolovnega leta 2017 si res nisem mogel zamisliti.

*Lenart Levičar Bahtijari
lenart.bahtijari@t-2.net*

Mladi so prihodnost ribištva

Povprečna starost ribičev, ki smo včlanjeni v RD, je že več kot 50 let. Iz leta v leto smo starejši in manj nas je, kar v prihodnosti ne obeta nič dobrega za gospodarjenje z ribiškimi okoliši. Delo z mladimi naj bi bilo ena od prioritet, a zdi se, da se ga v marsikateri RD ne znajo lotiti na pravi način. Za tovrstne aktivnosti je potrebno svojevrstno znanje, veliko energije in ljubezni. Kljub težavam pa smo priča tudi številnim uspešnim zgodbam, ki vplivajo pogum glede dela z mladimi in prihodnosti slovenskega sladkovodnega ribištva. O podrobnostih, kako jim uspeva pridobivati in obdržati mlade v RD Novo mesto, smo se pogovarjali z Dragom Piškurjem, vodjo njihove mladinske sekcije, in Djordjem Vučkovičem, predsednikom naše največje RD.

RD Novo mesto, kjer so se med prednostnimi nalogami odločili tudi za pospešeno sodelovanje z mladimi člani, je ena tistih RD, ki se lahko pohvali z zdravim starostno sestavo članstva. Glede na podatke iz uradnih statistik je bilo leta 2017 v RD Novo mesto včlanjenih kar 62 mladih nadobudnežev. To je za slovenske razmere zelo veliko. Sogovornika sta takoj na začetku pogovora izpostavila, da številka ni samoumevna, in hkrati pokazala na število mladih članov v preteklosti. V primerjavi s stanjem pred letom 2012, ko so imeli včlanjenih 18 mladih ribičev, so zabeležili skorajda 3,5-kratno rast. Kako jim to uspeva, na kakšen način se ukvarjajo z mladimi in še veliko drugih zanimivih podrobnosti bomo predstavili v nadaljevanju.

Drago, ste vodja mladinske sekcije v največji RD pri nas. Kako ste se lotili te zahtevne naloge?

»Najprej sem v sekcijo za delo z mladimi povabil enako misleče člane RD Novo mesto. V sekciji so poleg mene dejavni še člani iz posameznega pododborja RD Novo mesto (RD Novo mesto je razdeljena na sedem pododborov, op. pis.): David Longar, Domen Jaklič, Bojan Tomažič, Rafael Teropšič ml., Zvone Kelbl, Vlado Špelič. Dobrodošla je tudi pomoč; v tem primeru pokličem dva mlada in obetavna ribiča, Žigo Papeža in Gregorja Plavca. Snemata s podvodno kamero in pomagata izboljšati podobo naše RD.«

Kako pridobivate mlade člane? Nekaj mora biti v načinu, da se jih toliko odzove na vaše vabilo.

»Mi gremo mednje in se družimo! Nekaj je takih, pri katerih so starši in stari starši že ribiči, tako da imajo ribičijo dano v zibelko, v večini primerov pa ni tako in se z možnostjo ribolova seznanijo v šoli. Ugotavljamo, da jih tematika najbolj pritegne na tak način. Mi jim najprej damo zloženke in prijavnico, nato pa pridejo mladi sami do nas.«

V RD Novo mesto veliko časa namenjajo delu z mladimi. Mentorji so prisotni na šolah, organizirajo tudi enodnevne ribiške taborne. Foto: arhiv RD Novo mesto

Koliko se jih včlani in kakšna je sestava članstva mladih v vaši RD?

»Iz šolskega razreda, ki ima 40 otrok, se v povprečju včlanita dva. Ko smo organizirali šolo v naravi, pa se je včlanilo kar osem mladih, večinoma iz bližnje okolice. Mladinci so različne starosti, največ jih je starih od 8 let do 14 let, nekaj je tudi srednješolcev. Med fanti je tudi ena deklica.«

Omenili ste šolo v naravi. Kako jo organizirate?

Drago: »Vsako leto organiziramo vrsto enodnevnih taborov, ki potekajo v okolici ribiškega doma v Žužemberku. Zgradili smo ga člani RD in stoji tik ob Krki. Popoldne se dobimo v domu, kjer mentorji predavamo o ribolovu in ribiški etiki. Prav zanimivo je, kako želijo fantje na primer skoraj vedno podaljšati ribolov v temo. Seveda jim to prepovemo, a jih hkrati izobrazimo o pravih in etiki, ki naj bi jih spremljala naprej skozi njihova življenja. Nato se končno odpravimo za nekaj ur na Krko in lovimo. Mislim, da mladi to najbolj potrebujejo. Na eni

strani kakovostno posredovano znanje, na drugi pa zanimivo in z doživljaji nabito telesno aktivnost.

Delo z mladimi res ni enostavno, zahteva namreč prijaznega in vztrajnega človeka, a človeka izredno bogati. Moram pa reči, da so naši mladinci res pridni. Tudi starši so zelo zadovoljni, zato želimo s takšnim delom nadaljevati. Enodnevni tabori so se kar dobro prijeli, mladi jih obiskujejo od blizu in daleč. Večkrat pride tudi mladinec iz okolice Kamnika. Obrnil se je na RZS in ker je bil zelo zainteresiran, nas je res obiskal. Pride, muhari in se ima krasno.«

V pogovor se je vključil še **Djordje Vučkovič:** »Že četrto leto zapored dajemo velik poudarek tudi Dnevu slovenskih ribičev. Zadeva se je prišla in javnost v naših ribiških okoliših že pozna našo RD in njene aktivnosti. Skupaj z drugimi društvi iz okolice Novega mesta organiziramo stojnice ob dnevu odprtih vrat, in sicer enkrat ali dvakrat letno. Ocenjujem, da nas na takšen način mladi zagotovo zaznajo, saj smo prisotni malodane povsod. Zavzeto

objavljamo novice in fotografije na naši spletni strani in prek družbenih omrežij, največ prek Facebooka, toda tam zunaj je kontakt pristnejši. Podobne aktivnosti, kot je delo z mladimi, izvajamo tudi z društvom upokoјencev. Ko je v Novem mestu kakšna prireditev, se vključimo vanjo. Tam je največ ljudi in na tak način nas opazijo.«

Dejali ste, da enodnevni tabori potekajo v Žužemberku. Zakaj ravno tam?

Ribičija ni samo ribolov, je še veliko več. Mladi radi obiščejo ribogojnico, kjer se seznanijo z umetno gojitvijo rib in potrebami po njihovem vlaganju v vodotoke. Foto: arhiv RD Novo mesto

Drago: »Lokacija v Žužemberku je zelo primerna zaradi ugodne oblikovanosti reke Krke. Nad mostom lahko muharijo, slabih 100 m po toku navzdol pa beličarijo s plovčkom. Prav je, da mladi spoznajo čim več ribolovnih načinov. Ni v redu, da delamo razlike med njimi!«

Mladi začutijo, da je beličarjenje zanimivo?

Djordje: »Ja, seveda. Pri nas ničesar ne favoriziramo. Predstavimo vse, kar nudi sladkovodno ribištvo, potem pa se sami odločijo, kako naprej. Je pa dobro, da imajo solidno osnovo in nekoliko širši pogled na svet ribolova. Pri muharjenju je res, da te bolj zaposli, saj se ves čas nekaj dogaja. Ali moraš metati, oprezati za ribami ali pa ribe prijemljejo in si zaposlen s tem. Beličarjenje je precej mirnejše in tišje.«

Kaj pa najbolj zanima mlade člane, ki nimajo take sreče, da bi imeli očeta ali dedija, ki že lovi?

Drago: »Vsi bi takoj lovili, a jih malce

ustavimo, da najprej spoznajo opremo in druge pomembne podrobnosti iz sveta ribištva. Med uvodno predstavitvijo najprej razstavim palice in povem, za kateri način ribolova uporabljamo katero. Vse povem, tudi cene!, ker si vsak ne more privoščiti drage opreme. Mladim povemo vse podrobnosti, da se čim lažje znajdejo. Skupaj zvežemo tudi umetne muhe, tudi ta dejavnost jih pritegne. Ja, najbolj jih resda zanima muharjenje. To nato povedo naprej v šoli, se pohvalijo in nato bi vsi samo muharili!«

Djordje: »Večinoma pride na naša druženja od 8 do 12 mladincev. Če se imajo lepo, se glas o enodnevnem taboru razširi. Niso pa zmeraj eni in isti, obiščejo nas različni fantje in dekleta. Enih in istih je morda polovica, saj gredo s starši na morje in podobno. Sodobni otroci imajo pač zelo nabit urnik.«

Kako je videti ribolovno leto za mlade člane v RD Novo mesto? Kdaj je zanje največ dogodkov?

Djordje: »Ribolovno leto je enako kot za starejše. Pri nas poteka leto od 1. novembra do 31. oktobra. Vzgoja je verjetno najpomembnejša, že pri najmlajših. Razložimo jim glede vpisovanja datumov v ribolovno dovolilnico in da morajo upoštevati ribolovna pravila. Najaktualnejši je verjetno poznomladanski čas in obdobje pred dopusti, pa tudi jeseni. Ogromno smo prisotni na šolah, zdaj se dogaja že to, da nas kličejo, naj pridemo k njim kaj povedat in predstaviti. Ne gre samo za ribolov, temveč predstavimo celotno dejavnost RD. Mladim nočemo dati vtisa, da je

ribiška družina samo ribolov. Je namreč še veliko več! Tu je tudi varstvo narave, poznavanje rib, kako lahko človek tudi negativno vpliva na naravo in druge stvari. To jim predstavimo na poljuden način, pogosto tudi skozi igro.«

Drago: »Šole imajo v učnem načrtu program o vodah in življenju ob vodi. Marca je svetovni dan vode in aprila je svetovni dan Zemlje. Takrat nas kličejo za predavanja. Na njih povemo o vseh aktivnostih RD, o ribolovu, ekologiji in nekaj o biologiji. Za predavanja v Žužemberku se kar dobro pripravimo, v telovadnici imamo stojnice s plakati. Mladim smo dajali lastno brošuro, v pomoč pa so bili tudi materiali RZS. Predstavili smo celotno paleto delovanja RD Novo mesto. Učiteljice so nato dale učencem nalogo, naj čim nazorneje narišejo ali naslikajo ribe iz Krke. Izdelki so bili res krasni! Mladi delajo tudi plakate in druge izdelke. Na koncu so zadovoljni in ob tem smo srečni tudi sami.«

Kaj lahko sploh neka RD ponudi mladim?

Djordje: »Ogromno! Treba se je le potruditi in znati pravilno pokazati naše delovanje. Prepričan sem, da s tem spodbudimo mlade, da se včlanijo. Delo z njimi je specifično in ljudje, ki delajo z mladimi, morajo biti pravi. Posluževati se je treba tudi novih medijev, zlasti interneta in družbenih medijev. Facebook je že počasi v zatonu, priljubljena sta Instagram in Snapchat in podobno. V njih dokumentiramo dogodke, ki jih organiziramo, kajti dogodki so še vedno najpomembnejša stvar, ki jo lahko ponudimo mladim, dogodki in doživljaji. Letos smo se lotili tudi projekta vlaganja postrvi, pri katerem pomagajo mladi člani in otroci, ki jih to zanima. Pridobili smo mlade člane, zanimivo pa je bilo tudi za njihove starše, od katerih smo prejeli res enkratne vtise in pohvale. Pravzaprav so nas celo prosili, če bi to lahko še ponovili. Otroci so bili navdušeni, ko so videli, da ribiška družina ni samo ribolov, temveč je še veliko več.«

Drago: »Pri vsem skupaj je pomembno tudi sodelovanje z mediji. V RD Novo mesto res dobro sodelujemo z lokalno TV in glasili. V občinska glasila damo članek in dosežemo še več ljudi. Menimo, da moramo čim pogosteje objavljati, sicer ljudje ne vedo, kaj delamo. Prav radi navežemo stike z novinarji in ustvarjalci. Pokažemo jim, kaj počnemo in reči moram, da so navadno navdušeni. Novice nastanejo kar same od sebe, česar smo še posebno veseli.«

Kako sodelujete na nivoju vodstva RD? Ima mladinska sekcija do- ▶

Akcija, ki je med mladimi in njihovimi starši naletela na zelo dober odziv, je bilo skupinsko vlaganje rib pod strokovnim nadzorom. Foto: arhiv RD Novo mesto

Izjemno pomembno je tudi sodelovanje ribiških mentorjev in staršev. Foto: arhiv RD Novo mesto

volj podpore za izvajanje svojih nalog?

Djordje: »Prav je, da o naših aktivnosti na nek način izve tudi javnost, saj smo konec koncev društvo, ki deluje v javnem interesu. Pomembno je, da ima Mladinska sekcija podporo v vodstvu RD. Ker ima Drago podporo, lahko dobro dela in to se pozna na nivoju članstva. Drago je res sijajen človek! Pri mladih zna zbuditi zanimanje in jih pritegne. Menim, da ima vse lastnosti, ki bi jih moral imeti mentor. Dela s srcem in dušo. Velika

sreča je, da ga imamo, in da je prevzel to zahtevno in odgovorno nalogo. Drago ima tudi e-naslov, na katerega mu lahko mladi pišejo in odgovori čisto vsakemu o zadevah, ki zadevajo ribolov.«

Drago: »Res imam veliko podporo predsednika in članov UO. Zagotovijo mi vse, kar potrebujem za delo z mladimi, tako da delo poteka brez težav. Pri nas radi rečemo, da na mladih ne bomo 'šparali'«.

Djordje: »Proračun za mlade skorajda ni omejen. Stroškov pravzaprav sploh

ni veliko, je pa zato neprecenljiv vsak nov mladinec.«

Dejali ste, da vas delo z mladimi osrečuje ...

Drago: »Nepopisno! Najbolj sem vesel, ko otrok ujame ribo. To je noro, kako so veseli zelenike. Kaj šele, ko mu poveš, kako se ribo odgne in pravilno spusti nazaj v vodo. Takrat se zgodi čarovnija, preskoči znanje, izkušnje in ribičija gredo naprej.«

Nace Nouvel

Mladi ribiči ste vabljeni v revirje RD Vrhnika

Toplejši meseci, ki so pred nami, bodo kot nalašč za preživljanje prostega časa v naravi. Vsi mladi, ki vas zanima športni ribolov, ste dobrodošli v RD Vrhnika, kjer tudi letos pripravljajo številne dejavnosti, povezane s sladkovodnim ribištvom. Poleg praktičnega prikaza ribolova bodo aktualni še vezanje umetnih muh, predavanja na temo žužkoslovja in seveda samostojni ribolov na Ljubljanici ali številnih privlačnih ribnikih.

Vrhniški ribiči imajo na področju dela z mladimi in njihovega izobraževanja dolgo tradicijo. Zvesti ji bodo tudi letos, česar se veselijo vsi, zlasti najmlajši.

Med šolskim letom mentorji organizirajo ribiški krožek, ki poteka vsak petek popoldne na OŠ Ivana Cankarja na Vrhniki. Vodja mladinske sekcije, Aleksandar Stevič, pripoveduje o načinih sladkovodnega ribolova, o delovanju ribiških družin in ribiški etiki. Mladi spoznavajo vodna in obvodna okolja, se učijo o pomenu varovanja narave in še mnogo drugih zanimivosti. Pri delu mu pomaga mentor Oliver Jovič, z obema se mladi kasneje odpravijo tudi na ribolov.

Zagotovo vas to najbolj zanima, kajne? V okolici Vrhnike je kar nekaj zanimivih

ribnikov, ki omogočajo odličen ribolov krapov, amurjev, ploščičev in ribjega drobiža. Z malo sreče boste lahko ujeli tudi velikega soma.

Verjetno niste vedeli, toda Ljubljana je odličen muharski revir. V njem lahko ujameste potočne postrvi, šarenke, lipane in klene. Pravi izziv sta tudi rečici Bistra in Ljubija, ob katerih se boste počutili kot doma. Če še niste večji muharjenja, vam priporočamo obisk muharskega tabora, ki ga bodo organizirali konec avgusta. Tridnevni drugi muharski tabor bo znova potekal v čarobni okolici Retovja, na območju izvirov Velike Ljubljane. Mladi boste tam spoznali lepote muharjenja, tehnike muharskih metov, ribolov s suhimi muhami, posnetki

Če še niste večji muharjenja, vam priporočamo obisk muharskega tabora.

ličink in potezankami, vezali boste umetne muhe, lovili ribe in se družili. Za piko na i bodo poskrbeli izkušeni animatorji, ki vas bodo gostili v pravem taboru na prostem, oblikovanem iz šotorov.

In ne skrbite, po lanskem onesaženju Ljubljane zaradi požara v enem od vrhniških industrijskih objektov je minilo že precej časa, vode in njihova okolica, kjer se boste družili, pa ob dogodku niso bile prizadete. Zdravje ne bo ogroženo, veselja pa bo veliko. Spremljajte spletno stran www.rdvvrhnika.si ali pišite vrhniškim ribičem na info@rdvrhnika.si. Z veseljem bodo odgovorili na vaša vprašanja. Vabljeni v vrhniški ribiški okoliš, kjer vas čakajo nove dogodivščine, veliki krap, lipani, postrvi in ščuke. Dober prijem!

Nace Nouvel

Skupni lov na sulca v Koroški ribiški družini

Koroška ribiška družina je že pred leti začela vlagati sulca v reko Mežo. Prizadevanja za obnovitev populacije te zlahkne ribe počasi kažejo prve sadove.

Že tradicionalno se ribiči zadnjih nekaj let zberejo na skupnem lovu kralja voda, ki ga KRD organizira 8. februarja, na kulturni praznik. Letos se je pri ribiškem domu zjutraj zbralo 19 ribolov-

Ribiška sreča se je tokrat nasmehnila očetu in sinu, Robertu in Mateju Čebulu.

nih navdušencev, ki jim nista prišla do živega ne sneg in ne mraz. Nasprotno, vsi so menili, da je vreme idealno za kakšnega večjega lepota. Sulčelov poteka v Meži od »votle peči« blizu Raven na Koroškem pa do njenega izliva v reko Dravo. Prijetno zimsko vzdušje in rahlo napeta voda, kot ribiči rečemo nekoliko povišanemu vodostaju, sta ribiče navdajala z optimizmom. Res sta prijela dva sulca, a sta oba romala nazaj v vodo. Oba sta bila namreč manjša primerka, malo nad 70 cm. Tisti »ta pravi« pa so bili bolj muhasti. Sicer je bilo še nekaj prijemov, pa nobeden uspešen. Domnevno največji sulec, ki je prijel tisti dan, se je predsedniku KRD odpel čisto pod nogami.

Kljub vsemu je bil dan za večino udeležencev eden lepših ribolovnih dni, prihodnjo sezono pa bo najbrž prvi skupni lov že na začetku sezone. Najpomembnejše je, da se je sulec lepo udomačil tudi v naši koroški reki, zagotovo pa je kakšen tudi v spodnjem toku Mislinje in v Dravi tik pod HE Dravograd.

Robi Preglau

● RIBIČI PIŠEJO

Pet Zajcev in trije sulci

Tudi v RD Medvode privrženci lova na sulca komaj čakamo 1. november, ko se v naših vodah začne lov kralja tekočih voda. Zgodilo se je, da je na ta dan lovilo kar pet ribičev, ki se pišemo Zajc, in vsi smo člani RD Medvode. Moja malenkost Rajko, moj brat Zdravko, bratranec Marjan in njegova sinova Jože ter Matej. Da je imel vsak svoj par, se nam je pridružil Marjan Prijatelj.

Lovili smo ves dan, vzeli smo si samo čas za kosilo in malo počitka. Jaz sem lovil v paru z bratom in do kosila nisva imela niti enega prijema.

Malo po petnajsti uri sva začela s popoldanskim ribolovom. Prejšnji dan smo se dogovorili, na katerem predelu Save bo kateri od parov lovil, da se ne bi drenjali na istem mestu. Dvajset minut pred koncem ribolova mi je zazvonil telefon. Videl sem, da me kliče Jože. Povedal mi je, da je njegov oče ujel 'kapitalca' in da se čez nekaj časa dobimo pri našem dolgoletnem čuvaju Ivanu Koprivcu, kjer ga bodo izmerili in stehali. Najprej sem pomislil, da gre za

potegavščino, ki si jo ribiči ob lovu sulca velikokrat privoščimo. Tokrat je bil Jože prepričljiv in z bratom sva se odpeljala do našega čuvaja. Prispela sva prva, nato sta prišla Jože in Marjan in čez nekaj časa še srečni uplenitelj Marjan s sinom Matejem. Počakali smo, da je odprl prtljažna vrata avtomobila in zagledali kapitalnega sulca, ki je že začel spreminjati barvo kože. Presrečni uplenitelj ga je prijel v naročje in ga odnesel v prostor, kjer sta bila že pripravljena merilno korito in tehtnica. Merilo v koritu je pokazalo 120 cm, tehtnica pa se je ustavila pri 16,95 kg. Napravili smo skupinsko fotografijo, na kateri smo sami

Zajci in 'kapitalec'. Določili smo, katera bo sulčeva vidna stran po preparaciji, podložili s kartonom mesta med plavutmi in trupom, da ne bi nastale bele lise na koži, ki so lahko kasneje na preparatu zelo moteče. Sulec je še isti večer prispel do znanega preparatorja. Tisti dan sta tudi Jože in Matej ujela vsak svojega sulca, ju fotografirala in izpustila.

Od preparatorja smo kasneje izvedeli, da je imel sulec v prebavilih še ne do konca prebavljenega menka. Novica je razveseljujoča, ker smo mislili, da menka že nekaj deset let ni več v našem revirju.

Rajko Zajc

Rajko, Marjan s sulcem, Matej, Zdravko in Jože

Matej Zajc

Jože Zajc

VLADO LANGUS:

»Danes se učim od mlajših«

Ljubljčan Vlado Langus, letnik 1933, je ribiški javnosti dobro znan, saj je dobršen del svojega prostega časa posvetil tekmovalnemu ribolovu. V tej panogi ribištva se je uspešno preizkusil kot tekmovalec, bil pa je tudi pedagog in funkcionar v ribiških tekmovalnih komisijah, vse od matične RD Straža - Sava do najvišjih kategorij.

O predanosti delu in uspehih na tem področju priča množica nagrad, priznanj in medalj, ki jih je Vlado Langus prejel v času aktivne ribiške kariere. Le-ta pravzaprav še ni končana, saj sicer upokojenega Vlada niti najmanj ni zapustil tekmovalni duh. Samo v minulem letu se je udeležil 33 različnih tekmovalj po Sloveniji. Skupaj s člani tekmovalne ekipe Društva upokojencev Rakitna – Janezom Pogačarjem, Milanom Lampičem in Jožetom Smrekarjem – žanje uspehe na tekmah v lovu rib s plovcem, ki jih organizira Ljubljanska zveza društev upokojencev. Ekipa se je petkrat uvrstila na državno prvenstvo v lovu rib s plovcem, čemur so precej pripomogle bogate izkušnje in obširno znanje mojega tokratnega sogovornika. Tekmuje tudi na tekmovaljih ZRD Ljubljana.

Z njim sem se konec minulega leta pogovarjal na njegovem domu v Soteski pri Ljubljani. Zapisani razgovor sem začel s sicer precej vsakdanjim, a neizogibnim vprašanjem:

Za vami je dolga ribiška pot. Kdaj in kako ste pravzaprav začeli z ribolovom?

»Bilo je tam okoli leta 1948 oziroma kmalu po drugi svetovni vojni. Takrat sem stanoval na Topniški ulici v Ljubljani. S sošolcem iz gimnazije Bežigrad, Jožetom Malijem, ki se je za ribolov ravno tako navdušil kot jaz, sva med šolskimi počitnicami lovila ribe v Savi pri Tomačevem. Poleti je prišel k meni že zgodaj zjutraj, pot do Save pa sva kar prepešačila. Lovila sva vse dopoldne, če pa so ribe slabše prijemale, sva poskušala še popoldne. Še najlažje je bilo ujeti mre-
ne, zato so bile najin najpogostejši ulov. Kadar sva bila še posebno uspešna, je kakšna romala še sosedom. Za vabo je bil največkrat deževnik, občasno pa tudi sirovo testo in kruh. V času čiščenja so na te okusne sadeže prijeli številni savski kleni. Rib je bilo v Savi zares veliko in verjetno zaradi tega takrat še ni veljala nobena omejitev glede ulova. Spominjam se nekega sosedu iz moje ulice, ki je pri lovu podusti uporabljal navezo z dvema trnkoma in mu je včasih uspelo ujeti dve ribi hkrati. Takratno obilje rib so izkoriščali tudi vojaki JLA iz bližnje kasarne in si z njimi občasno popestrili jedilnik. Raje kot trnek pa so uporabljali eksploziv. Posledično je nastalo precej škode med mladnicami in ribjim zarodom,

Vlado Langus sodi med staroste slovenskega tekmovalnega ribolova.

slabo pa jo je tu in tam odnesel tudi kakšen sulec. Ribolov me je tako prevzel, da sem bil za Savo, kadar koli se je za to pokazala priložnost.

Moja ribiška vnema je v tistem času prešla še na mojega očeta, ki se je nad ri-

bolovom navdušil, postal ribič ter kasneje eden ustanovnih članov in prvi tajnik RD Straža - Sava. V letu 1954 so preoblikovali ribiške zadrage v ribiške družine. Ustanovni zbor RD Straža - Sava je potekal v gostilni Žagar pri mostu ob Savi, štel je 52 članov. Na njem so potrdili tudi pravilnik za ustanovitev ZRD Ljubljana. Imenovali so predsednika odbora RD Franca Repšeta, za tajnika pa so izglasovali Janeza Langusa. V tistih skromnih časih je na mestu današnjega ribiškega doma stala le manjša lesena baraka, v kateri so prebivali ribiški čuvaji v času varovanja drsta podusti v Gameljščici. Današnji ribiški dom smo zgradili s prostovoljnimi delom in prispevki člani ribiške družine.«

Ste se takrat tudi sami včlanili?

»Sam sem se včlanil nekaj let pozneje. Od leta 1950 do 1957 sem bil aktiven nogometaš pri moštvu Odred (današnja Olimpija), nato pri nogometnem klubu Jadran Ježica in kot študent v Študentskem nogometnem klubu Olimpija. Po maturi 1952 sem študiral, odslužil vojaški rok, se zaposlil, ustvaril družino in dom, ribolov pa skoraj povsem opustil. Edini stik z ribolovom sem imel, kadar sem spremljal očeta in ga zgolj opazoval, ko je lovil. Ravno njemu pa gre zahvala, da

V svojem »laboratoriju«, kot pravi manjši sobi, v kateri si je uredil svoj ribiški kotiček, se počuti kot riba v vodi.

Funkcije, priznanja in odlikovanja

Omenili smo že, da je Vlado Langus v svoji ribiški karieri opravljal številne funkcije ter za svoje delo prejel številna priznanja in odlikovanja. Nanizali smo jih v nadaljevanju.

Funkcije:

predsednik Tekmovalne komisije Ribiške družine Straža - Sava
predsednik Tekmovalne komisije Zveze ribiških družin Ljubljana
predsednik tekmovalne komisije Ribiške zveze Slovenije
predsednik tekmovalne komisije Ribiške zveze Jugoslavije, Beograd
član Tekmovalne komisije Ribiške zveze Slovenije

Priznanja in odlikovanja:

1972: red za ribiške zasluge tretje stopnje Ribiške družine Straža - Sava
1977: red za ribiške zasluge druge stopnje Ribiške družine Straža - Sava

1977: priznanje RZS za zasluge na Državnem prvenstvu Jugoslavije

1981: red za ribiške zasluge prve stopnje Ribiške družine Straža - Sava

1988: priznanje Ribiške družine Straža - Sava

1984: odlikovanje Jugoslovanske zveze za šport

1984: zlata plaketa Ribiške zveze Jugoslavije

1985: priznanje za organizacijo 6. Evropskega casting prvenstva 1985, RD Paka Šoštanj

1994: priznanje RZS za prispevek pri razvoju slovenskega ribištva

2000: častni član Ribiške družine Straža - Sava

Odlikovanje Jugoslovanske zveze za šport, na katerega je Vlado Langus še posebno ponosen.

sem znova prijel za ribiško palico. To je bilo leta 1963; istočasno sem se vpisal v RD Straža - Sava. Najprej sem opravljal dolžnosti pomočnika gospodarja, a kmalu je moje zanimanje pritegnil tekmovalni ribolov, ki je bil takrat še v povojih. Aktivno tekmovalno pot sem pričel po današnjih merilih pozno: leta 1969, ko sem imel 36 let.«

Se še spomnite svojega prvega tekmovanja?

»Seveda, bilo je še istega leta. To je bilo tekmovanje RD Straža - Sava v lovu rdečeperk na Koseškem bajerju. Osvojil sem drugo mesto. Po takratnem pravilniku je zmagal tisti tekmovalec, ki je v treh urah ujel največ rib. Takrat jih namreč nismo tehtali, zgolj šteli.

Potem so spremenili pravila. Tekmovanje je potekalo v dveh delih oziroma polčasih, vsak pa je trajal toliko časa, kot je potreboval prvi tekmovalec, da je ujel deset rib. Na tem tekmovanju sem zmagal. K temu je precej pripomoglo moje dobro poznavanje ribnika, saj sem na njem pogosto lovil, skupaj s sinovi smo tam tudi trenirali. Zaradi tega pravila, ki pa smo ga kmalu odpravili, je bila tekma razmeroma kratka.

Ribiško tekmovanje je v tistem času zajemalo dve disciplini: lov rib s plovcem in suhe discipline (kasting). Nastopal sem v obeh disciplinah.«

Poleg tega, da ste aktivno tekmovali, ste opravljali še funkcije s tega področja?

»Tako je. Začel sem kot predsednik tekmovalne komisije v matični RD, kasneje nadaljeval kot predsednik tekmovalnih komisij v ZRD Ljubljana, RZS in v letih 1983 do 1984 še na Ribiški zvezi Jugoslavije. Na seje te komisije sem se vozil v Beograd, v glavnem pa smo obravnavali tekočo problematiko in določali koledar

mednarodnih tekem, na katerih je sodelovala takratna država.

Vsako leto je potekalo državno prvenstvo Jugoslavije, na katerem so s svojo ekipo sodelovale vse takratne republike in avtonomni pokrajini. Pravila tekmovalnj smo usklajevali z mednarodnim pravilnikom CIPS. Sprejemali smo jih s konsenzom, kar pomeni, da so se z njimi strinjale vse članice. Včasih je bilo soglasje težje doseči, moram pa reči, da so moje mnenje kar upoštevali.

Takrat so bili tekmovalci iz Srbije daleč najboljši in so v ta šport vlagali tudi temu primerno velika finančna sredstva. Za takrat aktualno stabilizacijo in predloge v zvezi z njo zato običajno niso hoteli niti

slišati. Tudi drugače so imeli za ribolov dobre pogoje, npr. za nas nepredstavljivi 365 ribolovnih dni letno, pri nas se je število vrtelo okoli štirideset. Želim poudariti, da ima v Srbiji športni tekmovalni ribolov veliko večjo veljavo, kot jo ima pri nas.«

Kako to mislite?

»V časopisih in poročilih se ribiči pojavimo večinoma le takrat, kadar kdo od nas ujame kakšno kapitalno ribo, besedo ali dve pa nam morda namenijo ob odprtju salmonidne sezone in na žalost ob kakšni ekološki nesreči, ko preštevamo mrtve ribe. Laična javnost nas vidi bolj kot tiste, ki sedimo na bregu, gledamo v plovec in

Vlado je občasno lovil tudi sulce. Še največkrat sta s soribčem Jožetom Šmejcem poskušala srečo v Savi pod Litijo. Tam je ujel tega na steni, ki meri 96 cm. Diploma za doseženo drugo mesto pa je z Družinskega tekmovalnj RD Straža - Sava v lovu rib, ki je potekalo davnega leta 1969 na Koseškem ribniku v Ljubljani.

Zmagovalci Državnega prvenstva Jugoslavije v lovu rib s plovcem, ki je bilo julija 1977 v Kostanjevici na Krki. Z leve: Tone Butala, Vlado Langus in Dušan Vučanjk (foto: arhiv V. L.).

Takšna zmešnjava je sestavni del ribolova. Še najbolje se ji je nasmejati ... (foto: arhiv V. L.).

čakamo na 'meso', slabo pa pozna več kot 130-letno zgodbo organiziranega ribištva, ki stoji za tem. Informiranost širše javnosti o dejavnostih, ki jih ribiči opravljamo poleg samega ribolova, je daleč premajhna. Zdi se mi neverjetno, da na sprejemu vrhunskih športnikov pri predsedniku republike ni bilo našega svetovnega prvaka v lovu rib s plovcem Jerneja Ambrožiča. Sploh ni bil povabljen! Ta izjemen uspeh našega športnega ribiča v letu 2016 je dobil tudi meni nerazumljivo malo medijske pozornosti. Takšne dosežke drugje veliko bolj izpostavljajo in slavijo.«

Katerega svojega tekmovalnega nastopa se najraje spominjate?

»Poleg prvega tekmovalnega nastopa državnega članskega prvenstva Jugoslavije, ki je potekalo leta 1977 v Kostanjevici na Krki. Potekalo je dva dni, tekmovali pa sta moška in ženska ekipa (Vesna Cvijak, Janja Vučanjk in Ivica Nekrep). Slovensko moško reprezentanco smo sestavljali Tone Butala, Dušan Vučanjk in jaz. Zmagali smo vsak v svojem sektorju in postali prvaki Jugoslavije. To je bil v tistem času najboljši dosežek Slovenije in se ga še danes z veseljem spominjam. V Sloveniji takrat še ni bilo lige. O uvrstitvi tekmovalcev v reprezentanco Slovenije so odločali rezultati tekmovalcev, ki jih je republiška tekmovalna komisija Slovenije določila na podlagi razpisa tekmovalcev za tekoče leto.«

Ligaških tekmovalcev, kot pravite, ni bilo. Kljub temu pa je bilo tekmovalno dogajanje kar pestro. Ali pa se motim?

»Tega je bilo kar precej. Poleg državnega prvenstva Jugoslavije in republiških slovenskih smo se redno udeleževali različnih tekem na jugoslovanski ravni. Udeleževali smo se tekem, kot je bila Pokal osvoboditve Beograda, ki je z udeležbo ekip iz

Vlado je precej svojega časa namenil oblikovanju. Med drugim je oblikoval zaščitni znak podjetjem Meblo, Tigar, Alkaloid, Železarne Jesenice, Javor, Kli Logatec in številnim drugim, ne nazadnje tudi svoji RD Straža - Sava.

vseh tedanjih republik potekala vsako leto oktobra v Beogradu. V tej močni konkurenci smo enkrat uspeli zmagati.

Sodelovali smo na tekmah v Zagrebu in Sarajevu, v spominu pa imam pokal Jugoslavije, ki je potekal na Ohridskem jezeru.

Lovili smo ribe po imenu plašice – vrsto zelenik, ki je pri nas ni. Prvi dan sem jih v treh urah ujel 560, a se naslednji dan nisem uspel uvrstiti v finale. Zmagal je naš Dušan Vučanjk. V lovu male ribe sem bil sicer kar dober. Na eni izmed tekem Pokala prijateljev na Koseškem bajerju v Ljubljani sem ujel v treh urah 752 rdečeperk.

Kot član reprezentance Slovenije sem se udeležil tudi svetovnega pokala v lovu postrvi na reki Sarca v kraju Darfo v severni Italiji.

Spominjam se tekme v Bosanski Gradiški leta 1983, kjer je naša članska

reprezentanca, ki sem jo takrat vodil, zmagala. Vodja reprezentance sem bil tudi v Bezzanu (Vojvodina) leta 1984, kjer smo bili drugi.

Veliko smo delali s pionirji in mladinci ter se udeleževali tekem v tej konkurenci. Na reki Lahinji v Črnomlju sem na primer organiziral prvo pionirsko prvenstvo v Sloveniji. Bil sem tudi vodja mladinske reprezentance Jugoslavije na mednarodnem tekmovanju obdonavskih držav na Dunaju. In še bi lahko našteval.«

Katero ribo lovite najraje?

»Teško bi kakšno ribjo vrsto posebej izpostavil. Skozi leta jih je bilo kar nekaj, ki sem se jim v določenem obdobju več posvečal. Trenutno najpogosteje lovim krape na ribnikih, kjer je dostop do vode urejen in varen, vedno pa se najde še dobra ribiška družba. Tak primer je na primer ribnik Šmartno; tam imamo upo-

Vlado Langus na eni izmed številnih tekem ZRD Ljubljana, ki je potekala na Ljubljani leta 1995 (foto: arhiv V. L.).

kojenci vsako leto tekmo, ali pa Ledvička v Dragi pri Igu.

V mladih letih sem se najbolj posvečal mrenam, ki sem jih lovil na dnu na sirovo testo ali deževnika. Mrene so izredno borbene ribe glede na svojo velikost.

Za njimi so prišle na vrsto podusti, katerih lov je zahteval bolj natančen pristop. Lovil sem jih s plovčkom 'na vožnjo'. Tak ribolov je izredno lep in v njem sem vedno zelo užival.

Na koncu ne smem izpustiti platnic, ki se mi zdijo po obliki najlepše med belicami. V preteklosti jih v reki Savi ni bilo veliko, danes, ko je voda čistejša, pa so se precej razmnožile.«

Ali kdaj katero od rib, ki jih ujamate, vzamete v kulinarčne namene?

»Že zelo dolgo nisem vzel nobene ribe. Jem le morske, moj oče in brat pa sta si postregla tudi s sladkovodnimi. Brat je bil nekoč ribič, tudi član RD Straža - Sava, vendar ga je onesnaženost reke Save odvrnila od nadaljnega ukvarjanja z ribolovom. Povsem ga razumem, saj sem

ki sem jih na tem področju opravljal, izredno malo časa za drugačne oblike ribolova.«

V »laboratoriju«

Na tej točki razgovora sva se preselila v drug prostor. »To je moj 'laboratorij'. Tukaj si izdelujem naveze za tekme, umerim plovce, kakšnega tudi naredim ali pa prelistam ribiško literaturo,« je povedal Vlado, ko sva vstopila v majhno sobico, v kateri si je uredil svoj ribiški kotiček. Med številnimi pokali, priznanji, medaljami in plaketami izstopa uokvirjena diploma, ki jo je dobil na svojem prvem tekmovanju. Majica z državnega prvenstva Jugoslavije v lovu rib s plovcem na Kostanjevici na Krki ga spominja na velik uspeh slovenskega športnega ribolova v drugi polovici sedemdesetih let prejšnjega stoletja, katerega del je bil tudi sam. Predali delovne mizice so polni trnkov, obtežilnikov, laksov za predvrvice in raznega drobnega orodja, ki vedno pride prav. Tam je tudi nekaj ribiške literature, knjige in tuje revije ter precej števil glasila Ribič, katerega z

je bila za tekmovalce izbira slaba, zato smo kupovali čez mejo, največ v sosednji Italiji. Za dražji ribiški pribor je bilo pri uvozu potrebno plačati carino. V Italiji si takrat res dobil vse, kar si si lahko zamislil, in še več. To precej pove o njihovem odnosu do ribolova. V primerjavi z današnjo opremo je bilo nekoč pri nas vse veliko skromnejše.«

Kako ocenjujete stanje našega tekmovalnega ribolova dandanes?

»Pri nas je tekmovalni ribolov zelo napredoval in je še vedno v vzponu. Včasih nismo niti sanjali o kakšnem svetovnem prvaku, sedaj pa ga imamo. Nekajkrat sem imel priložnost loviti z njim. Prijazno mi je pokazal marsikaj novega, za kar sem mu hvaležen. Neprenehoma se je namreč potrebno učiti in zasledovati novosti. Danes se jaz učim od mladih.

Po drugi strani mislim, da se ribiči premalo udeležujejo pri promoviranju tekmovalnega ribolova. Težko pa rečem, kaj bi bilo še potrebno storiti. Brez denarja

Predali delovne mizice so polni drobnih potrebščin za izdelavo tekmovalnih navez, ki jih ni nikoli dovolj in resnemu tekmovalcu jih med tekmo ne sme zmanjkati.

se ob pogledu na raznovrstno umazanijo v Savi tudi sam velikokrat obrnil in se vrnil domov, ne da bi lovil. Enostavno me je minilo. Izredno pa me veseli, da se je danes stanje Save in drugih voda v marsičem izboljšalo.«

Omenili ste nekaj različnih tehnik ribolova. Ste kateri od njih še posebno naklonjeni?

»Verjetno bom z odgovorom na to vprašanje marsikoga presenetil. Zaradi svojega poklica (hidrolog, op. p.) sem veliko potoval po Sloveniji in imel možnosti ribolova na Soči, Radovni, Lepeni, Unici, Krki, Kolpi ... Name je velik vtis naredilo lepo okolje, čista in bistra voda, predvsem pa mir in pogled na ribo, ki se dvigne h gladini po muho. Moj odgovor je torej muharjenje. To od zaprišeženega plovčkarja najbrž ne bi pričakovali. Vzrok temu tiči morda v dejstvu, da sem imel spričo svoje vpletenosti v tekmovalni ribolov in funkcij,

veseljem prebira. Na eni od sten kraljuje prepariran sulec.

Kaj pa sulci, jih tudi lovite?

»Sulce sem lovil le občasno in jih nekaj tudi ujel. Večinoma so bili podmerski primerki, merska pa le dva. Ta na steni je samica, dolga 96 cm; ujel sem jo v Savi nad mostom v kraju Sava pod Litijo. Kot zanimivost naj povem, da je imela v želodcu tri ribe. Na tem delu Save sva lovila s soribičem Jožetom Šmejcem in kar dve leti zapored sem uspel ujeti merskega sulca.«

Vrniva se še malo na tekmovalni ribolov. Kako pa je bilo včasih z nabavo primerne opreme?

»Tekmovalni ribolov je draga dejavnost. V kolikor želiš kakovosten pribor in opremo, so stroški lahko vrtoglavi. Danes imamo srečo, da kakovostno tekmovalno opremo in pribor lahko kupimo tudi pri nas. Do leta 1990 pa

prav gotovo ne gre. Včasih je bilo glede tega morda nekaj lažje, trenutno pa so ribiške družine večinoma precej finančno osiromašene in ne morejo tekmovalcem zagotoviti toliko sredstev, kot so jih lahko nekoč. Žal primanjkuje pravih sponzorjev, katerih sredstva so zelo pomembna. Po mojem mnenju bi moralo denar za tekmovanje državnega reprezentance prispevati Ministrstvo za šport.«

Najin pogovor se je počasi bližal koncu, čeprav je Vlado Langus tako vsestranski človek in zanimiv sogovornik, da bi se lahko z njim o njegovem življenju in delu pogovarjal še ure in ure. Ker pa je prispevek namenjen bralcem ribiškega glasila, sem se osredotočil zgolj na ribiško tematiko in še to v omejenem obsegu. Ob koncu zapisa se mu zahvaljujem za zanimiv pogovor in mu želim še veliko zmag, predvsem pa trdnega zdravja, ki mu bo pri tem v nepogrešljivo pomoč.

*Lenart Levičar Bahtijari
lenart.bahtijari@t-2.net*

Muharjenje s suho muho – osnova in umetnost

Muharjenje s suho muho je verjetno za večino muharjev najljubši način ribolova. Prijemi so po navadi dobro vidni, saj uporabljamo muhe, ki plavajo. Prav tako je to način, ki lahko tudi popolnim začetnikom zagotovi vsaj nekakšen uspeh in največkrat jih prav prva uspešna muharjenja z muho na površini zaznamujejo za vedno.

Za ribolov s suho muho ne potrebujemo nikakršne posebne opreme, le plavajočo vrvico, predvrvico in seveda muho. Zato je tudi primeren za vsakogar. Metanje je lažje in brez problematičnih težkih dodatkov. Kljub temu opažam, da zadnje čase izgublja na veljavi. Res je enostaven, vendar zato na tak način ulovljene ribe ne štejejo nič manj kot druge. Glede na nepisana pravila o

– lahko tudi popoln začetnik. Za muharjenje s suho muho so namreč primerne vse muharice. Ta stavek bo za marsikoga čuden, vendar zadnje čase zelo pogosto slišim, da so za suho muho potrebne drugačne – krajše palice. Nikakor ne. Še posebno ne na večjih in odprtih rekah, kjer daljše palice omogočajo tudi lažje popravljanje vrvic. Vse muharice imajo predpisan razred teže

zamujali. Prijemi so res dobro vidni, so pa zato po navadi tudi zelo kratkotrajni. Na majhnem potočku si lahko privoščimo zelo kratko in počasno palico, ker so meti nekje med štirimi in osmimi metri in bomo na takšnih razdaljah z lahkoto uspešni. Sicer v Sloveniji vseeno lovimo s suhimi muhami na malo večjih razdaljah.

Skozi zgodovino se je ribolov s suho muho spreminjal

tudi v zdajšnjem času, ko so v trenutku na voljo literatura in rezultati poizkusov na to temo. Seveda ne škodi posnemati tudi barve osebkov, ko ugotovimo, za katero vrsto hrane gre in imamo tak posnetek s seboj. Včasih se zgodi, da imamo med intenzivnim, a selektivnim hranjenjem težave in smo s pravim posnetkom zaradi preveč podobnih osebkov na površini še vedno neuspešni.

Masti za navadne suhe muhe

Domišljijski muhi (t. i. iskalni posnetki)

muharjevem razvoju naj bi bil način s suho muho tudi prvi, s katerim se seznanijo začetniki, vendar v zadnjem času to ne velja. Mladi muharji hitro postajajo zelo uspešni in nekateri tudi pravi mojstri muharjenja z ličinkami preprosto zato, ker je tako učinkovito. Marsikdo ravno zato zapostavi osnove, s katerimi lahko napreduje tako pri metanju (dolžina in natančnost) kot tudi drugih veččinah, potrebnih pri ribolovu s suho muho. Najboljši muharji namreč slovijo predvsem po tem, da so pravi mojstri vseh načinov muharjenja, ki jih uspešno kombinirajo med seboj.

Za začetek najprej spregovorimo o opremi, vendar tokrat malo drugače. Kot rečeno, je za ta način dovolj osnovna oprema, ki jo ima vsak od nas

vrvice, s katero po navdi tudi dejansko lovimo. To velja tudi za tiste, s katerimi lovimo na ličinko. Včasih nekateri uporabijo za eno številko težjo ali pa lažjo vrvico in si prilagodijo akcijo palice, ki jim z nazivno vrvico najbolj ne ustreza. Največkrat pa je tista vrvica, ki je predpisana na palici, kar prava izbira. Za to številko stoji precej ljudi, vanjo je vložene veliko njihovega časa, znanja in testiranje, še posebno pri najbolj znanih proizvajalcih. Zato jo raje upoštevajmo. Druga nerazumljiva izjava, ki je zadnje čase tudi precej pogosta, je, da so za ribolov s suho muho boljše počasnejše palice. Tudi v tem primeru je to odvisno od tega, ali lovimo na blizu ali na daleč, kjer je veliko bolj imeti malo daljšo in bolj odzivno palico, sicer bomo pri prijemih

in zdaj v grobem poznamo dva načina, ki sta nekakšna analogija ribolovu z ličinko. Pri prvem oponašamo dejansko odraslo žuželko in njeno (ne)gibanje, pri drugem pa poskušamo zbuditi pozornost ribe in jo prepričati k prijemu. Pri prvem načinu je pomembno, da uporabimo posnetek resnične hrane, ki jo ribe tisti trenutek jedo in da jo tudi čim bolj naravno ponudimo. Uporabimo ga, ko gre za selektivno hranjenje, kjer ribe izbirčno pobirajo samo žuželke v določeni razvojni stopnji. Najpomembnejša je velikost posnetka, nato silhueta in nič ni narobe, če smo precej natančni. Veliko več svobode imamo pri izbiri barve posnetka. Zanimivo je, da večina muharjev še vedno postavlja barvo posnetka na prvo mesto

Takrat uporabimo drobno zvijačo, ki to težavo lahko vsaj delno reši. Uporabimo sicer pravi posnetek, le da je naš za eno ali dve številki večji od naravnega. Riba v poplavi enakih velikokrat izbere prav tistega, ki rahlo izstopa in omenjena zvijača se mi je že ničkolikokrat obrestovala.

Kako ugotoviti, kaj resnično v tistem trenutku jedo ciljne ribe na površini, je odvisno od posameznika. Nekateri se za to niti ne zanimajo in raje poizkušajo z menjavanjem muh, ki jih imajo v škatlicah. Drugi poizkušajo nekako ujeti žuželke na površini ali v zraku in si pomagati na tak način. Tretji pa želijo priti zadevi do dna in ne odnehajo, dokler jim ni popolnoma jasno, za katero vrsto tisti trenutek gre. Odločitev je, kot že rečeno,

odvisna od posameznika. Vsekakor ni potrebna nikakršna znanost, da to dokaj natančno ugotovimo. Malo opazovanja in pravi nabor posnetkov muh v škatlicah sta po navadi popolnoma dovolj. Razna vzorčenja vodnih žuželk z mrežicami so vsekakor dobrodošla in koristna, vendar lahko že z malo izkušnjami in opazovanjem precej dobro predvidimo, kaj se dogaja. Največkrat se zgodi, da nekdo ugotovi, za kaj gre, s seboj pa nima pravih muh, vendar je tudi to veliko bolje od

pobirajo, lahko predvidevamo vrsto in velikost hrane. V grobem je počasno in leno pobiranje znamenje, da se riba hrani s manjšimi, bolj neobgljenimi osebkami, ki se težko premikajo in jih je po navadi veliko na vodi. Če ribe med hranjenjem na površini hitro in aktivno plavajo okoli, lahko pričakujemo, da se hranijo z večjimi muhami, ki se lažje in hitreje premikajo in jim lahko tudi uidejo. Včasih je lahko takšno plavanje tudi posledica tega, da je muh malo in so

Popravek

V Ribiču, 1-2/201, so bili v članku Uspeh favoritov in povratnikov objavljeni napačni rezultati lige starejših članov/veteranov – posamezno. Pravilen vrstni red je v nadaljevanju.

Uradni rezultati so naslednji: 1. mesto in s tem naslov državnega prvaka v LRP – veterani posamezno je osvojil Miro Matjašec (11 NT) RD Majšperk, drugi je bil Igor Trošt (12 NT) RD Radeče – Timar, tretji Marjan Zorko (12 NT) RD Brežice, četrti Dragan Visič (12 NT) RD Paka – Šoštanj, peti Bojan Bačič (13 NT) RD Kostanjevica – VDE, šesti Jože Špilek (14 NT) RD Brežice, sedmi Marjan Vrečar (14 NT) RD Ptuj, osmi Jože Sehur (15 NT) RD Kostanjevica – VDE, deveti Zoran Vidic (15 NT) RD Koper, deseti Srečko Lamut (15 NT) RD Brestanica Krško itn.

Avtor se za neljubo napako vsem prizadetim iskreno opravičuje.

Uredništvo

Primeri posnetkov za zahtevnejše ribolove

Domišljajska muha z zelo izraženo silhueto

Primer univerzalnih suhih muh

slepega poizkušanja, kjer lahko zmanjka časa. Vsekakor je velika verjetnost, da se bo v tem obdobju situacija ponovila in vsak si lahko že naslednji dan zagotovi muhe, ki jih potrebuje. Ker se to največkrat dogaja predvsem neizkušenim muharjem, jim vsaj v prvih letih predlagam vodenje nekakšnega dnevnika oziroma zapisovanje dogodkov skozi sezono.

Z opazovanjem, kako ribe

redke. Hitreje, ko ugotovimo, za kaj gre, upešnejši bomo. Zato je vedno treba čim pazljuje opazovati in prej ali slej bomo našli odgovor. Posnetki, s katerimi uspešno lovimo na tak način, so vsi, ki bolj ali manj dobro oponašajo žuželke, s katerimi se takrat hranijo ribe. Narejeni so z običajno količino mik in iz kakovostnih petelinjih skalpov.

Drugi način ribolova s suho

muho je prav tako zanimiv, čeprav popolnoma drugačen. Po navadi uporabimo dobro vidne in večje posnetke, s katerimi »iščemo« in pričakujemo prijeme na predelih, kjer ribe

in vidljivosti teh muh. Prav tako so zelo uporabni umetni materiali za krilca, ki so prav tako zelo dobro vidni in dobro plavajo. Med omenjene muhe štejemo razne kočijaže, kraljeve kočijaže, kobilice ter večje posnetke enodnevnice, prodnice in šašev. Ker morajo ostati nenehno na površini, imajo več mik, lahko tudi z manj kakovostnih skalpov, ki imajo rahlo trša peresa, ali pa iz sedelnih petelinjih peres. Boljšo plovnost lahko zagotovimo tudi z uporabo posebnih tekočin, praškov in masti, namenjenih ribolovu s suhimi muhami, ki jih lahko kupimo v ribiških trgovinah.

Posebna tekočina, primerna za navadne suhe muhe in tudi tiste s puhom (CDC).

vidimo ali pa zgolj predvidevamo njihovo prisotnost. RIBE lahko vidno jedo na površini ali pa tudi ne. Posebno dobro se tak način izkaže na predelih voda, ki kjer ni veliko ribičev ali pa se je treba malo bolj potruditi, da pridemo do rib. Tudi s temi posnetki lahko lovimo na naravni način in brez premikanja ter razenja po površini, lahko pa jih tudi agresivno vodimo prek omenjenih predelov. Razni skoki, hitri potegi in razenja lahko marsikatero ribo prepričajo k prijemu, še posebno, ko sonce že zaide in se približuje večer, ali pa v malo bolj kalnih vodah. Najbolj znani posnetki muh, ki so primerni za tak način ribolova, so največkrat dobro plovni, lahko tudi z dodatki različnih dlak in raznih penic, ki še dodatno pripomorejo k plovnosti

Za tiste, ki jih zanima globlji vpogled v muharjenje s suhimi muhami, je precej literature. Med najbolj zanimivi knjigami predlagam tri, ki so nekako najprimernejše za muharjenje v Sloveniji. To so A modern Dry fly code (V. C. Marinaro), In the ring if the rise (V. C. Marinaro) in Fishing the dry fly as a living insect (L. M. Wright). Do začetka sezone suhih muh je še dovolj časa, da si razširimo obzorje ali pa malo obnovimo znanje.

Vsem, ki že težko čakajo na prve dni muharske sezone, predlagam, naj kar pogumno poprimemo za muharico in poleg obveznega nabora težjih muh tokrat vzamejo s seboj tudi nekaj majhnih in velikih suhih. Nikoli namreč ne vemo, kaj nas čaka. Večkrat smo bili na primer sredi sneženja priča rojenju drobnih trzačev, ki so nato rešili prve ribolovne dni.

Tomaž Modic

Mladi ribič Jaka gre na ribolov

Komaj sem čakal, da bomo šli k babici in dedku za vikend. Še prej smo morali po vso opremo zame. Tole nakupovanje je res bolj za dekleta. Zdelo se mi je, da ga ne bo konec. Ko smo končno vse nakupili je sledil moj najljubši del. Vroča čokolada s smetano. Petek v šoli se je vlekel kot najdaljša presta in komaj sem uspel poslušati. Vznemirjenje se je stopnjevalo od matematike do slovenščine in sproščujočega teka za konec. Po koncu sem odhitel domov, kolikor so me nesle noge. Skrbno smo pripravili vse potrebno, pojedli kosilo in se odpeljali iz mesta.

Prijetni nedeljski sončni žarki so Jakca in njegovega očeta popeljali na ribolov na bližnje jezero. Mama jima je pripravila okrepčila za lačne želodčke, očka pa je preveril

vso potrebno opremo.

Jakec je hitro skočil v športna oblačila in odhitel v avto. Med vožnjo je opazoval naravo, gozdove v vseh svojih magičnih barvah, travnike, rastline, živa bitja, ki jih je moč srečati v sončnem jesenskem popoldnevu, dokler ni zagledal lesketajoče se jezera pred njima. Polotilo se ga je vznemirjenje in že si je predstavljal, kolikšnega krapa bo ujel.

Katera ribolovna tehnika bo primerna?

Ga že poznaš? Označi ga!

Očka je avto ustavil na primernem mestu, da opreme nista daleč nosila. Joj, koliko potrebščin! Ribiška palica, podmetalka, blazina, odpenjač, piskač, stojalo, vabe. Nič čudnega, da Jakec vedno kaj pozabi. Za začetek sta namestila ribiška stola, nato sta se lotila priprave ribiške

palice in vab. Ob rob jezera sta namestila stojalo za ribiško palico in piskača, ki ju bo opozoril, ko bo riba prišla. Potrebovala sta tudi krmilnik, v katerega bosta namestila ustrezno mešanico hrane.

Na palico sta nato namestila vrvico z utežjo in trnek z vabo. Katera bi bila najprimernejša?

V svojih ribiško obarvanih škorenjčkih je Jaka stopil do vode in kolikor daleč so mu ročice dovoljevale zalučal vabo. »Uh, kako daleč mi je uspelo! Ko bi me le prijatelji videli!« Si je mislil in bil ponosen sam nase. Palico je postavil na stojalo in zaslišal čudne zvoke v svojem želodčku. Ojoj, že bo čas za malico.

Z očkom sta veselo kramljala, se sladkala s piškoti in kakavom in čakala na prijem. Vmes sta lahko opazila mehurčke na gladini in pljuskanje razigranih ribic. Kramljanje so prekinjali ptički, ki so peli zanje pesmice pred dolgo potjo v tople kraje, listje pa je s svojimi žarečimi barvami že prekriilo zemljo. Jakec jih je nekaj nabral za svojo zbirko. V nekem trenutku je očka skočil pokonci in še predno se je Jaka zavedal, kaj se dogaja, je očka že držal palico v roki. Uspelo je! Riba je prišla. Kakšno veselje! Nasmeh na Jakčevem obrazu je segal od levega do desnega ušesa, od sreče je kar poskakoval. Hitro je vzel blazino, na katero bosta položila ujeto ribo, da se ne bo poškodovala, in podmetalko, s katero bosta previdno zajela ribo, ter odpenjač, ki ga bosta uporabila za neboleče odpenjanje trnka. Jakec

je pozorno gledal očka, kako utruja ribo in jo vodi proti obali. Še malo, še malo! Ko jo je pripeljal dovolj blizu, jo je Jaka previdno zajel in položil na blazino. Potem je za hip obstal. Poskušal se je spomniti enega od najpomembnejših pravil pri ulovu ribe ...

Kaj hitro se mu je utrnilo, da si mora zmočiti roke v jezeru, preden prime ribo. Tudi ribe čutijo in za njihovo kožo, ki je prekrita s posebno sluzjo, je prijaznejše, če jo primemo z mokrimi rokami. Jakca je očka pohvalil, ko je videl, kaj bo storil. »Zagotovo bova šla po ribolovu še na sladolede«, si je mislil Jakec in že štel število prisluženih kepic. Z mokrimi rokami je nežno prijel krapa in mu odpel trnek ter na hitro z njim poziral za fotografijo, ki bo krasila njegov ribiški album (ki je poleg Spidermana najpomembnejši hobi v njegovem otroštvu). Potem je ribo previdno spustil nazaj v njeno življenjsko okolje in preplaval ga je ponos. Ponos, ker sta ujela 3-kilogramskega krapa, ker je znal ravnati z njim in ker postaja čisto pravi ribič. Sonce je hitelo za griče in odločila sta se, da bosta za danes strnila vtise. Pospravila sta opremo, Jakec pa je, medtem ko je očka pospravljaval v avto, pobral smeti, ki sta jih pustila, in jih odnesel v bližnji smetnjak. Pomembno je tudi ohraniti čisto naravo, saj nam bo zelo hvaležna.

Kaj si se naučil?

- Tehnika ribolova
- Rokovanje z ribo
- Skrb za naravo

Dolgujem ti še rešitve ugank in križanke prejšnje številke. Saj ni bilo težko, kajne? Verjamem, da si rešil prav vse!

Rešitev križanke je
RIBOLOV.

Rešitve ugank:
RIBA, MORJE, SIDRO, VODA.

IZ KUHARSKE BELEŽNICE GOJKA ŠKORIČA

Pijani krap s krompirjem in skuto ter krap po madžarsko

Krap je gotovo ena naših najboljših sladkovodnih rib. Škoda, da ga je pri nas v ribarnicah kar težko najti. Gojko predlaga vsem, ki radi lovite krape in imate radi tudi ribje jedi, da preizkusite dva recepta priprave jedi iz krapa, ki vam ju predstavljamo v tej številki glasila Ribič.

Pijani krap s krompirjem in skuto

Za pripravo pijanega krapa za 6 oseb potrebujemo:

- 2 kg krapa
- 20 dag pancete
- ½ kg čebule
- eno glavico česna
- eno rdečo papriko
- 5 do 6 dag peteršilja – zelenje
- 2 limoni
- 15 dag masla
- liter belega suhega vina
- 2 dl oljčnega olja
- 2 kg krompirja
- ½ kg skute
- 2 dl smetane za kuhanje
- sol
- poper

Krapa očistimo in kožo zarežemo na obeh straneh – na vsaki strani tri reze – ter ga nasolimo in popoprano. Panceto narežemo na koščke, prav tako eno limono. Čebulo narežemo na rezine. V vse zareze na krapovi koži damo koščke pancete, čebule in limone. Česen na drobno nasekljamo in z njim natreemo trebušno votlino ribe, vanjo damo še čebulo in papriko, ki jo tudi narežemo na tanke rezine. Pekač namastimo z oljem in maslom ter vanj položimo krapa. V pečici ga pečemo 15 minut pri temperaturi 180 °C, potem ga polijemo z manjšo količino vina. Krompir na pol skuhamo v slani vodi. Ko je na pol skuhan, ga odcedimo, pomešamo s skuto, popoprano in naoljimo ter dodamo krapu v pečico. Nadaljujemo pečenje ter na vsakih 5 do 6 minut prilijemo še malo vina. Preden je krap pečen, po krompirju prelijemo smetano in pečemo še 10 do 15 minut. Vse skupaj pečemo ribo 45 minut do ene ure (odvisno od teže ribe) pri temperaturi 160 do 180 °C.

Ob jedi lahko ponudimo belo ali rdeče suho vino, lahko tudi cviček.

Pijani krap s krompirjem in skuto

Krap po madžarsko

Krap po madžarsko

Za pripravo jedi za 6 oseb potrebujemo:

- 2 kg krapa
- 20 dag čebule
- 3 zelene paprike
- 2 žlici rdeče paprike v prahu
- 4 srednje velike paradižnike
- 5 dag peteršilja – zelenje
- 2 dl belega suhega vina
- 2 dl oljčnega olja
- ½ l ribje osnove
- 5 dag moke
- sol
- poper

Krapa očistimo, operemo in odrežemo glavo in rep. Narežemo kotlete, debele od 2 do 3 cm, jih posolimo, popoprano in pomokamo. Z obeh strani jih popečemo v ponvi na olju, da so lepo opečeni z obeh strani. Potem jih damo v drugo posodo in prekrijemo s folijo. V ponvi, kjer so se pekli kotleti, na ostanek olja stresemo na tanke rezine narezano čebulo in jo rahlo zdušimo. Dodamo na rezance narezano papriko in nadaljujemo z dušenjem. Potem dodamo na kocke narezan paradižnik, na koncu dodamo še papriko v prahu ter zalijemo z ribjo osnovo in polovico vina. Kuhamo toliko časa, da se omaka pokuha do polovice. Ribo damo v pekač, jo prelijemo z omako in jo v pečici pečemo pri temperaturi 160 °C približno 15 minut. Potem po ribi prelijemo preostanek vina in pečemo še deset minut. Zraven lahko postrežemo polento, pire krompir ali široke rezance. K tej jedi sodi belo ali rdeče suho vino, lepo pa se ujema tudi s cvičkom.

Borut Jerše

Ribiška družina: **Postojna**
 Voda (revir): **Nanošičica**
 Vrsta ribe: **ščuka**
 Dolžina (cm); teža (kg): **97 cm; 7,5 kg**
 Način ribolova in vaba: **vijačenje, meps**
 Datum ulova: **9. oktober 2017**
 Ujel: **Dušan Fajdiga**
 Naslov: **Postojna**

Ribiška družina: **Straža - Sava**
 Voda (revir): **Sava**
 Vrsta ribe: **sulec**
 Dolžina (cm); teža (kg): **125 cm; 18 kg**
 Način lova in vaba: **vijačenje, vobler**
 Datum ulova: **19. december 2017**
 Ujel: **Sašo Kladnik**
 Naslov: **Maribor**

Ribiška družina: **Koper**
 Voda (revir): **Rižana**
 Vrsta ribe: **šarenka**
 Dolžina (cm); teža (kg): **66 cm; 3 kg**
 Način lova in vaba: **muharjenje, ličinka**
 Datum ulova: **8. september 2017**
 Ujel: **Marko Turk, Vito Benčič**
 Naslov: **Koper**

Ribiška družina: *
 Voda (revir): **Vipava**
 Vrsta ribe: **ščuka**
 Dolžina (cm); teža (kg): **111 cm, 12 kg**
 Način lova in vaba: **vijačenje, silikonska vaba**
 Datum ulova: *
 Ujel: **Rori Rob**
 Naslov: *

Ribiška družina: *
 Voda (revir): **Vipava**
 Vrsta ribe: **som**
 Dolžina (cm); teža (kg): **149 cm; 18,5 kg**
 Način lova in vaba: **vijačenje, silikonska vaba**
 Datum ulova: *
 Ujel: **Rori Rob**
 Naslov: **Miren**

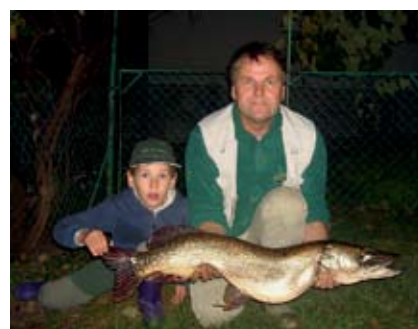
Ribiška družina: **Tolmin**
 Voda (revir): **jezero Most na Soči**
 Vrsta ribe: **šarenka**
 Dolžina (cm); teža (kg): **65 cm; 3,5 kg**
 Način ribolova in vaba: **muharjenje, potezanka**
 Datum ulova: **18. oktober 2017**
 Ujel: **Darij Brisko**
 Naslov: **Vrtojba**

Ribiška družina: **Grosuplje**
 Voda (revir): **ribnik Boštanj**
 Vrsta ribe: **ščuka**
 Dolžina (cm); teža (kg): **90 cm; 5,35 kg**
 Način lova in vaba: **vijačenje, ***
 Datum ulova: **26. januar 2018**
 Ujel: **Nenad Pavlovič**
 Naslov: *

Ribiška družina: **ZZRS**
 Voda (revir): **Sava Bohinjka**
 Vrsta ribe: **sulec**
 Dolžina (cm); teža (kg): **116 cm; ***
 Način lova in vaba: **vijačenje, vobler**
 Datum ulova: **januar 2018**
 Ujel in spustil: **Bojan Cestar**
 Naslov: **Ljubljana**

Ribiška družina: **Cerknica**
 Voda (revir): **Cerkniško jezero – zahodni del**
 Vrsta ribe: **ščuka**
 Dolžina (cm); teža (kg): **95 cm; 6,6 kg**
 Način lova in vaba: **vijačenje, blestivka**
 Datum ulova: **20. oktober 2017**
 Ujel: **Metod in Mitja Korošec**
 Naslov: **Cerknica**

Priporočilo, kolikšne naj bi bile minimalne mere trofejnih rib, je bilo objavljeno v **Ribiču, 4/2006**, najdete pa ga tudi na spletni strani Ribiške zveze Slovenije: <http://www.ribiska-zveza.si/ribolov/pogosta-vprasanja>.

